

Włoski front ludowy

Piąta rocznica bitwy pod Stalingradem

podejmuje walkę o wyzwolenie kraju spod dyktatury de Gasperiego i jego popleczników
Doniosłe uchwały włoskich partii demokratycznych

RZYM PAP. — W Rzymie zakończył swe obrady pierwszy kongres frontu ludowego, który wybrał swe kierownicze władze, zaakceptował program i ogłosił apel do ludności Włoch.

W apelu zaznacza się, że siły ludowe zmuszą do ustąpienia klasę rządzącą, która straciła swą żywotność i usiłuje rozwiązać palące problemy społeczne jedynie przy pomocy gwałtu i dyktatury.

W programie przyjętym na kongresie wskazuje się, że front ludowo-demokratyczny postawił sobie następujące cele:

- 1) przeprowadzenie reform ustroju Włoch.
- 2) utworzenie demokratycznego aparatu państwowego i samorządowego na terenie Włoch.
- 3) obrona pokoju i niezależności narodowej przez współpracę i przyjaźń z wszystkimi wolnościami miłującymi krajami.

Na kongresie wybrano prezydium, komitet wykonawczy i radę krajową.

Do prezydium weszli Togliatti (komunista), Nenni (socjalista), gen. Azzi (nowa partia republikańsko-ludowa) Bruni (partia chrześcijańsko-społeczna) Ada Alessandrini (chrześcijański ruch pokoju), Di Vittorio (sekretarz generalny włoskiej konfederacji pracy) Varvano (niezależny ruch sycylijski), Corrado Alvaro i Floriano del Secolo (przedstawiciele świata literackiego) Cassinis i Frontali (reprezentanci profesorów szkół wyższych).

Komitet wykonawczy składa się z 6 komunistów, 6 socjalistów i 12 niezależnych.

Kongres wybrał również kierowników prowincjonalnych frontów, który został zorganizowany w 45 prowincjach.

RZYM (PAP). Ministerstwo spraw wewnętrznych podało do wiadomości iż bierne prawo wyborcze posiada we Włoszech 28.939.706 osób, w tym 13.847.462 mężczyzn i 15.092.244 kobiety.

Plecy de Gasperiego

RZYM (PAP). W dniu wczorajszym popisany został w Rzymie między Stanami Zjednoczonymi i Włochami „pakt przyjaźni, handlu i żeluzi”. Pakt ten wejdzie w życie po ratyfikowaniu go przez senat Stanów Zjednoczonych oraz przez specjalną komisję przyszłego parlamentu włoskiego.

MOSKWA PAP. — Prasa radziecka w obszernych artykułach omawia znaczenie bitwy pod Stalingradem. Znany radziecki komentator wojskowy gen. Tałenski w dzisiejszej „Prawdzie” wskazuje, że bitwa pod Stalingradem stanowi klasyczny wzór współdziałania kilku armii dla osiągnięcia decydującego zwycięstwa.

„Sztuka wojenna krajów kapitalistycznych — pisze Tałenski, — nie potrafiła znaleźć właściwych organizacyjnych i operacyjnych form, zmierzających do zjednoczenia wysiłków olbrzymich mas ludzkich dla osiągnięcia decydujących celów strategicznych. Stalingrad skoncentrował jak soczewka, wszystkie cechy strategii stalinowskiej a mianowicie głęboką naukową analizę sytuacji, trafne określenie głównego ogniska walki, słuszny wybór kierunku głównego uderzenia, koncentrację decydujących sił na decydującym odcinku, umiejętne połączenie ofensywy i obrony, odpowiednie zaopatrzenie wojsk oraz utrzymanie wysokiego poziomu moralnego żołnierza”.

Nota radziecka do USA

MOSKWA PAP. Agencja Tass donosi, że w ostatnich miesiącach samoloty amerykańskie przeprowadzają obserwacje handlowych statków radzieckich, płynących po Żółtym i Japońskim morzu.

Agencja Tass stwierdza, że to zachowanie się samolotów amerykańskich na morzach dalekoleżących poza obrębem amerykańskich wód terytorialnych, musi się ocenić, jako przejaw dążeń do ustanowienia kontroli amerykańskiej nad żeglugą na Żółtym i Japońskim morzu.

W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR przesłało w dniu 30 stycznia br. rządowi amerykańskiemu notę, w której komunikuje że samoloty amerykańskie naruszyły wolność żeglugi, handlowej na morzu Żółtym i Japońskim. Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR zaznaczyło w nocie, że oczekuje iż Rząd Stanów Zjednoczonych wyda odpowiednim władzom amerykańskim niezbędne instrukcje aby nie dopuścić w przyszłości do dalszych wykroczeń przeciwko zasadzie wolności żeglugi handlowej.

Chaos walutowy we Francji

Zarządzenia finansowe Mayera rujnią biedaków - i przysparzają dochodu klasom posiadającym

PARYŻ PAP. Dzienniki donoszą, że na mocy decyzji rządu banknoty wartości pięciu tysięcy franków będą wymieniane jedynie w dniach 2 i 3 lutego.

W związku z tą decyzją społeczeństwo francuskie ogarnęła panika. Przed bankami stoją olbrzymie kolejki ludzi, pragnących uratować swe oszczędności. Krótkość terminu udzielonego na wymianę nie dotknęła jedynie klas bogatych. Ich pieniądze bowiem, zdeponowane w bankach, są wymieniane automatycznie. Przejawem zaś paniki wśród drobnych ciułaczy jest fakt, że sprzedają oni na czarnym rynku 5-tysięczne banknoty tylko za dwa tysiące franków.

PARYŻ PAP. — Dziennik „Humanite”, omawiając obecną sytuację gospodarczą we Francji, wskazuje na pogorszenie się transportu samochodowego w kraju. Jest on wynikiem decyzji rządu amerykańskiego zmniejszenia eksportu paliwa do Francji. Prefekt Paryża już uprzedził przedstawicieli pracodawców i robotników, że taksówką będą otrzymywali jedynie dwa i pół litra benzyny na dzień. W tym samym czasie — podkreśla „Humanite” — rząd francuski ulegając presji amerykańskiej, wstrzymuje się od zakupu ropy w Rumunii i wystawia w ten sposób na niebezpieczeństwo zaopatrywanie wielkich miast.

„Humanite” wskazuje dalej na wielkie zyski pośredników handlowych, którzy, jak to ma miejsce na przykład z mięsem, podbijają ceny w drodze od producenta do konsumenta o 75 proc. Dziennik dowodzi, że od ustaw mini stra finansów Mayera nie ucierpiały jedynie wielkie korporacje kapitalistyczne. Położenie mas pracujących konkluduje „Humanite” z dnia na dzień pogarsza się.

LONDYN PAP. — Agencja Reutera donosi z Paryża, powołując się na zwykłe dobre poinformowane źródła, iż otwarcie granicy francusko-hiszpańskiej nastąpi w ciągu najbliższych 14 dni. Oficjalny komunikat w tej sprawie ma być opublikowany jeszcze w bieżącym tygodniu.

Jeszcze przed otwarciem granicy ma być zawarty układ handlowy między Francją a Hiszpanią.

Doborowe dywizje Czang-Kai-Szeka rozbite

Wielkie sukcesy chińskich wojsk ludowych w ciągu miesiąca stycznia r.h.

MOSKWA PAP. — Agencja Sin-hua nadała przegląd działań wojennych chińskiej armii ludowej za okres od pierwszego do 31 stycznia.

W przeglądzie tym agencja stwierdza, że na zachód od Mukden oddziały armii ludowej zajęły niezwykle ważny pod względem strategicznym węzeł kolejowy Sin-li-tun, rozbijając doszczętnie 26-tą dywizję kuomintangu. Jest to już czwarta z rzędu dywizja unicestwiona w czasie kampanii zimowej w Mandżurii przez oddziały chińskiej armii ludowej.

Formacje armii ludowej, działające na południe od wielkiego muru chińskiego, rozwinęły ofensywę wzdłuż wszystkich czterech linii kolejowych węzła pekińskiego, i zajęły szereg odcinków toru kolejowego łącznej długości 130 mil. W ten sposób sparaliżowane zostało połączenie między Pekinem, Tien-tsinem, Baodinem i Kalganem, ważnymi bazami wojsk kuomintangu w północnych Chinach.

W kampanii tej wojska armii rządowej straciły 7 tys. żołnierzy i oficerów oraz kilku generalów.

18 stycznia armia ludowa rozpoczęła nową ofensywę w trójkącie między Pekinem — Tien-tsinem i Baodinem. Posuwając się wzdłuż północnego brzegu rzeki Da-tsin-he, oddziały armii ludowej zajęły miasta powiatowe Siun-sian i Basian oraz wyzwoliły znaczne obszary środkowej części prowincji Hupei.

Jednocześnie na zachód od pekińskiej linii kolejowej w prowincji Honan chińskie wojska ludowe zajęły w dniu 17 stycznia miasto powiatowe Siaczen. 18 stycznia wyzwolono mia-

Tajne posiedzenie Sojuszniczej Rady Kontroli w Berlinie

BERLIN PAP. — W dniu wczorajszym odbyło się tajne posiedzenie Sojuszniczej Rady Kontroli. Na porządku dziennym znajdowała się sprawa reformy waluty niemieckiej.

Sprawozdawca agencji Reutera, powołując się na wiarygodne źródła podaje, że posiedzenie, które trwało półtorej godziny, odbyło się w atmosferze wzajemnych ustępstw. General Clay przedstawił w imieniu Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii projekt reformy walutowej Marszałek Sokolowski zwrócił uwagę

na to, że projekt anglo-saski zrzuci na barki klasy pracującej cały ciężar reformy walutowej. Marsz. Sokolowski przedstawił radziecki projekt reformy. Podczas dyskusji Rada Kontroli jednogłośnie powzięła uchwałę stwierdzając konieczność przeprowadzenia jednolitej reformy walutowej na terenie całych Niemiec w taki sposób, aby wszystkie warstwy ludności były w równym stopniu obciążone skutkami reformy.

MOSKWA PAP. — Jak donosi agencja Sin-hua, oddziały chińskiej armii ludowej w Mandżurii wzięły do niewoli dowódcę 5-ej dywizji Czen-lida. W czasie przesłuchania oświadczył on, że rozbiście dwóch jego dywizji jest ciężkim ciosem dla armii kuomintangu, gdyż były to „siły doborowe”.

Komunikat o posiedzeniu Biura Informacyjnego 9 partii

W połowie stycznia odbyło się w Jugosławii posiedzenie Biura Informacyjnego 9-ciu Partii Komunistycznych i Robotniczych w którym udział wzięli następujący przedstawiciele Komitetów Centralnych:

Komunistycznej Partii Jugosławii t.t. J. Grosznjak i B. Zicherl.

Bułgarskiej Partii Robotniczej (komunistów) t. W. Poptomow.

Komunistycznej Partii Rumunii t.t. J. Kieszyniewski i J. Rauta.

Węgierskiej Komunistycznej Partii t.t. M. Horwat i Z. Biro.

Polskiej Partii Robotniczej t.t. Z. Kliszko i L. Finkielstein.

Wszeczwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) t.t. P. Judin i B. Grigorian.

Komunistycznej Partii Francji t.t. O. Lecoquer i P. Hentges.

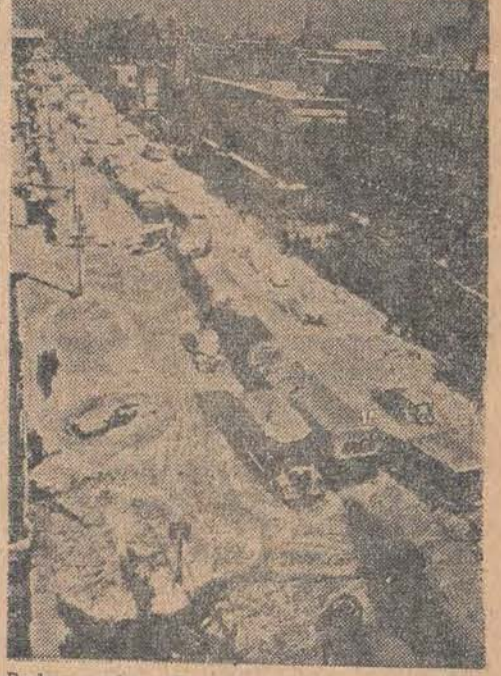
Komunistycznej Partii Czechosłowacji t.t. B. Geminger i B. Voda-Pexa.

Komunistycznej Partii Włoch t.t. Rakossi i J. Paetta.

Biuro Informacyjne rozważyło sprawę utworzenia stałego Komitetu Redakcyjnego organu prasowego Biura Informacyjnego — gazety „O trwały pokój, o demokrację ludową”.

Biuro Informacyjne powzięło następującą uchwałę: Ponieważ tymczasowa redakcja, utworzona dla wydania materiałów Narady 9-ciu Partii Komunistycznych i Robotniczych spełniła swoje zadanie — zostaje utworzone stałe Kolegium Redakcyjne, w skład którego wejdą przedstawiciele 9-ju Partii Komunistycznych i Robotniczych. Zatwierdzony został następujący skład Kolegium Redakcyjnego: Z. Biro, A. Buican, Ch. Chalaczew, L. Finkielstein, M. Gorsic, P. Hentges, P. Judin, (redaktor naczelny), B. Paetta, M. Szumilow, Voda-Pexa.

Śniegi w Ameryce

Podczas gdy w Europie — w styczniu panowała łańcucha wiosenna pogoda — w Stanach Zjednoczonych trwają w dalszym ciągu niebывале śnieżycy, hamując transport kolejowy i ruch uliczny. Na ilustr. ulice Nowego Jorku pod grubą pokrywą śniegowa.

Pod hasłem jedności ruchu ludowego obradował w Łodzi III Zjazd Wojewódzki Stronnictwa Ludowego

„Niech żyje jedno Stronnictwo Ludowe, nie pańskie, a chłopskie!” — takie hasło zostało rozpięte ponad stołem prezydyjnym na niedzielnym Zjeździe Statutowym Stronnictwa Ludowego Województwa Łódzkiego.

W zjeździe tym, który odbył się w sali posiedzeń Wojewódzkiej Rady Narodowej przy ul. Ogrodowej 15 w Łodzi, wzięło udział ok. 200 delegatów, oraz przedstawiciele partii robotniczych, organizacji młodzieżowych, Związków Zawodowych i Samopomocy Chłopskiej. Za stołem prezydyjnym zasiadli: prezes NKWSL — Wincenty Baranowski, wicepremier i sekretarz NKWSL — Korzycki, ministrowie — Dąb-Kocłol i Podedworny, wojewoda Szymanek, posłowie — Szycko, Killian i Kulka.

Obrady zabrał wojewoda Szymanek, po czym głos zabrał prezydent Eugeniusz Stawiski witając Zjazd w imieniu miasta Łodzi.

Następnie z ramienia PPR przemawiał pierwszy sekretarz Komitetu Wojewódzkiego poseł tow. Minor który w zwięzłych słowach podkreślił słuszność i konieczność realizowania **SOJUSZU ROBOTNICZO-CHŁOPSKIEGO**.

W imieniu PPS powitał Zjazd tow. Dowbór. Następnie przemawiali: przedstawiciel SD — ob. poseł Zagórski, SP — ob. Stęborowski. Przedstawiciel PSL ob. Król powitał Zjazd w imieniu swego Stronnictwa, wyrażając życzenie przemawiania po raz ostatni oddzielnie jako gość SL, a nie jako uczestnik wspólnych obrad.

W imieniu Związku Samopomocy Chłopskiej przemawiał tow. Potapczuk, z ramienia OKZZ — tow. Burski i z ramienia wszystkich organizacji młodzieżowych przedstawiciel Wici ob. Winkiel.

Dłuższe przemówienie o historii ruchu ludowego w Polsce i wskazaniach na przyszłość wygłosił ob. Wincenty Baranowski — weteran ruchu ludowego i prezes NKWSL, który również w imieniu władz Stronnictwa powitał Zjazd i zaproszonych gości.

Wicepremier Korzycki wygłosił obszerny referat o sytuacji politycznej międzynarodowej i wewnętrznej, oraz o zadaniach ruchu ludowego.

Omawiając sytuację międzynarodową, mówca podkreślił imperialistyczne dążenia państw zachodnich i niezwykle ciężką sytuację chłopską w krajach, które znalazły się w orbicie wpływów anglosaskich. I tak na przykład, chłopci francuscy znoszą cięższe 20-krotnie większe ciężary świadczeń, niż przed wojną, a sytuacja rolnictwa we Francji jest beznadziejna. Tu wicepremier przeciwstawił sytuację chłopów polskich, przed którymi demokracja ludowa otworzyła szerokie horyzonty i możliwość rozwoju. Jak Polska ludowa dba o wieś, świadczy o tym cyfry: w ciągu 20 lat między obywatelami wojnami światowymi zelektryfikowano w Polsce ok. 1000 wsi, — od chwili wyzwolenia zelektryfikowano 1500 wsi, a na rok bieżący zaplanowano elektryfikację 1217 wsi. Na rok ten planuje się również radiofonizację ok. 1000 wsi.

W dalszym ciągu swego przemówienia ob. wicepremier omówił położenie ekonomiczne i polityczne Polski oraz podkreślił znaczenie ostatnio zawartych umów ze Związkiem Radzieckim.

Wspominając niesławną ucieczkę Mikołajczyka, mówca stwierdził, że sam fakt, iż u-

cieczka ta nie wywołała żadnego wstrząsu, tylko zdziwienie i niechęć społeczeństwa, wykazywał, że Mikołajczyk już dawno stracił jakiegokolwiek wpływu u nas. Wielu dobrych działaczy ludowych dało się uwikłać w sieć mikołajczykowską. Ludzie ci zawracają teraz z fałszywej drogi. Obecnie PSL jest w stadium leczenia się z zatrucia mikołajczykowskim jadłem.

To kierownictwo PSL, które z nami prowadzi rozmowy i ma szczerą intencję współpracy, musi ożywić politykę stronnictwa i czujnie baczyć, aby w jego szeregach nie wkradli się mikołajczykowcy — powiedział wicepremier Korzycki.

Każdy SL-owiec winien sobie dobrze zdawać sprawę z programu Stronnictwa. Stoją przed nami wielkie zadania odbudowy. Wszyscy działacze SL winni znaleźć wspólny język z ludźmi, którzy Polskę budują — winni oni pamiętać, że przedmiotem jest po pracy. Stronnictwo Ludowe od początku dąży do zjednoczenia ruchu ludowego. Tak, jak partie robotnicze realizują hasła jednolitego frontu, tak na wsi dążyć winni działacze chłopscy do jednego, potężnego ruchu ludowego.

Po przemówieniu wicepremiera Korzyckiego ob. Szostakiewicz zgłosił wnioski o wysłanie depezy od Zjazdu do Marszałka Sejmu ob.

Kowalskiego oraz do władz naczelnych SL. Wnioski te zostały przyjęte długotrwałymi oklaskami.

Po wybraniu komisji-matki — głos zabrał wojewoda ob. Szymanek, który jako urzędujący wiceprzewodniczący Zarządu Wojewódzkiego SL, złożył sprawozdanie z działalności zastępującego władz wojewódzkich stronnictwa.

Stronnictwo Ludowe wykazało wielką żywotność, wkładając wiele wysiłku w prace w okresie referendum, wyborów do Sejmu. Członkowie SL dobrze pracują w szeregu samorządów gminnych i powiatowych. W chwili obecnej Stronnictwo Ludowe w województwie łódzkim posiada 1239 kół i 53 tys. członków, w tym 2,5 tys. kobiet. Ze względu na wielką ilość sympatyków władze Stronnictwa liczą się z podwojeniem tej liczby członków do końca bieżącego roku.

Po przerwie przystąpiono do wyborów Zarządu Wojewódzkiego. Prezesem został wybrany wojewoda łódzki ob. Piotr Szymanek, wiceprezesami ob. ob. Józef Stoń i Henryk Szostakiewicz sekretarzem ob. Władysław Strzelecki, skarbnikiem ob. Franciszek Płoczek.

Po wystąpieniu artystycznych młodzieżowych zespołów z terenu województwa III Zjazd Statutowy Stronnictwa Ludowego w Łodzi został zakończony.

Ostatnie dni Hitlera

(Ciąg dalszy)

Nie jest to dawna wiosna kolacja. Gdy podają kawę, baron matowym, bezdźwięcznym głosem informuje mnie:

— Linia frontu już prawie nie istnieje. Wycofujemy się w nocy z pozycji pod Kuestrinem.

Pod Hardenbergiem będziemy usiłować utrzymać się jeszcze przez dobę. Tam się właśnie przenosi linia obrony. Sytuacja na froncie zachodnim, — melancholijnie dodaje baron, — jest mniej więcej taka sama. Anglicy nacieraają na Lueneburg. Amerykanie znajdują się już bliżej Berlina, niż Rosjanie. Zdażyli się przeprawić przez Eabę w okolicach Magdeburga i Dessau. Amerykańska ofensywa zaczęła równocześnie o Saksone i idzie w kierunku Halle i Lipska. Na południu też jest źle. Amerykanie są już w Bawarii. Co się dotyczy Rosjan to są oni w pobliżu Bina oraz w zachodnich okolicach Wiednia.

Zapada ponura cisza. Loringhofen milczy. Wyczerpał zapas swoich strasznych wiadomości. Ma zapatrzone gdzieś w dal oczy. Instynktowo zgaduje, że baron myśli o żonie i o dziecku... Są gdzieś w okolicach Lipska. Nie przerywam mu tych myśli. Zamyślam się również... Nagle słyszę znów cichy głos Freytaga. Mówi przeraźliwie bezbarwnym głosem. Patrzy wciąż gdzieś przed siebie. Siedzi w zeszytowanej pozycji, nachylony nieco nad stołem.

Na marginesie tego, co już opowiedział, mówię cicho, lecz dobitnie, pragnąc tylko dodać jeszcze jeden szczegół: jechaliśmy z generałem teraz przez Tempelhof. Spotkaliśmy na drodze dużo ludzi. Patrzyli na nas i krzyknęli: „krwiopiccy, krwiopiccy”!... Słyszałem to sam...

I znów zapada cisza. Przez kilka minut siedzimy nadal w bezruchu. I nagle Loringhofen wstaje, gwałtownym ruchem odsuwa krzesło i idzie do samego biurka. Nerwowo przebiera jakieś papiery. Usiłuje zagłębić się w przeglądaniu materiałów. Staram się nie patrzeć na niego. Cisza trwa w dalszym ciągu.

WALKI O BERLIN

Nazajutrz napłynęły nowe wiadomości. Choć data była co do daty (dzień 17-go kwietnia) ale to same, o ile chodzi o treść. Celem walki jest Berlin. Boje o stolicę są coraz bardziej zacięte. Cofamy się krok za krokiem, ustępując przed nacierającymi dywizjami radzieckimi.

W dniu 18-go kwietnia w Berlinie panuje piękna, słoneczna pogoda. Prawdziwa wiosna. A na froncie wciąż nowe straty i nieustające walki. Rosjanie rwą się na południe. Walki trwają wszędzie. Najzaciętsze toczą się na Śląsku oraz w lasach Pużyczych. Tam właśnie góruje nad nami wielka przewaga liczebna przeciwnika.

W kilku wierszach

General Dejuassen-Pontcarrał odznaczył w imieniu rządu francuskiego krzyżem wojennym 600 obywateli polskich, zamieszkałych we Francji, za udział w walce przeciwko okupantowi niemieckiemu.

Umowa handlowa francusko-czechosłowacka, której ważność upływała w dniu 1 stycznia br. została przedłużona na mocy porozumienia rządów obu państw do 1 kwietnia br. W międzyczasie prowadzone będą rokowania w sprawie zawarcia nowego układu handlowego.

Prasa donosi, że na wschodnim wybrzeżu Madagaskaru zerwał się cyklon o potwornej sile. Kilka miejscowości zostało wprost starczych z powierzchni ziemi. Przyszło 100 osób zginęło, kilka tysięcy osób zostało rannych. Łączność telefoniczna i linie kolejowe zostały zerwane. a plantacje cukrowe są w 30 proc. zniszczone.

Szwedzkie związki zawodowe rozpoczęły pertraktacje z rządem w sprawie podwyżki płac. Przedstawiciele związków zawodowych wskazują na to, że przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe zbierają duże zyski. Narady trwają.

Jak donosi agencja Reutersa, rząd Chile odrzucił protest brytyjski przeciwko założeniu bazy morskiej na Antarktydzie. W nocie wręczanej ambasadorowi brytyjskiemu w Santiago rząd chilijski stwierdza, iż baza znajduje się na terytorium do którego Chile zgłosiło swe pretensje jeszcze w roku 1940.

Rnoo godzinie 9-ej niespodziewanie wzywa mnie do telefonu Lubeka. Po wielu bezskutecznych próbach udało się jednemu z naszych telefonistów nawiązać łączność z tym miastem w Lubecce przebywając obecnie moja żona. Jest ogromnie zdenerwowana. Wyczuwa beznadziejność naszej sytuacji. Mówi zdawkowo, urywany głos:

— Wszyscy opowiadają, że Rosjanie są już pod Berlinem a Anglicy jakoby, zbliżyli się do Lisieburgu. Ale czy to prawda? Jestem bardzo niespokojna o ciebie... Mógłbyś być może przyjechał do mnie?

Nagle rozmowę przerwało. Nawet nie zdążyłem odpowiedzieć na pełne trwogi i niepewności pytania żony. Była to ostatnia nasza rozmowa w tych tragicznych warunkach. Za cztery tygodnie ktoś ją poinformował, że zginęła w Berlinie w czasie walk...

SYTUACJA BEZ WYJSCIA

O świcie 19-go kwietnia otrzymujemy nowe wiadomości. Rosyjskie natarcie rozwija się z niebywałą siłą. Nasza obrona nad Odrą w okolicach Frankfurtu jeszcze cudem się trzyma. Natomiast linia w pobliżu Oranienburgu została przerwana. Na wschód od Berlina Rosjanie zbliżają się do przedmieść stolicy. W rejonie Łużyc nowy „klin”. Zmotoryzowane i pancerne oddziały nieprzyjacielskie wdarły się głęboko i przerwały linie naszej obrony. Sytuacja jest już prawie bez wyjścia.

A propaganda goebbelsowska szaleje... Gorączkowo chwytają się na różne chwytaki... 20-go kwietnia pojawiają się we wszystkich gazetach słynna odezwa do narodu niemieckiego, spreparowana przez Goebbelsa. Dzień przed tym sam ją odczytał przed mikrofonem. W tej odezwie Goebbels w imieniu fuhrera uroczysto stwierdza, że „Berlin zawsze pozostanie niemiecki. Wiedzieć zaś znów się musi stanie”.

D. c. n.

ORGAN BIURA INFORMACYJNEGO 9-ciu PARTJI »O TRWAŁY POKÓJ O DEMOKRACJĘ LUDOWĄ« Nr 5

w języku rosyjskim i francuskim — już do nabycia w cenie zł. 10 we wszystkich Oddziałach Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „PRASA” i w Oddziałach „CZYTELNIKA”. Skład główny w Warszawie w Wydziale Kolportażu RSW „Prasa” przy ul. Smolnej 12. — Tel. 871-80 733b

LEONID SOŁOWIEW PRZYGODY NASREDINA PRZEKŁAD: ZOFII BEYLIN

Był to ospowaty sługa. Pędził na koniu wyprzęgniętym z arby. Wymachując nogami przemknął obok Chodży Nasredina i raptownie osadziwszy konia stanął w poprzek drogi.

— Przepuść dobry człowieku — powie dział łagodnie Chodża Nasredin. — Na takich wąskich drogach jedzie się wzdłuż a nie w poprzek.

— Aha! — powiedział sługa z triumfem w głosie. — Teraz nie minie cię pod ziemne więzienie! Czy ty wiesz, że ten wielmoża, właściciel żrebacka wyrwał memu panu pół brody, a mój pan rozbił mu nos do krwi. Jutro zaś ciebie pociągna na sąd emira. Doprawdy marny los czeka cię człowieku!

— Co ty mówisz! — zawołał Chodża Nasredin. — O co mogli się tak strasznie pokłócić ci zaci ni ludzie!? Ale dlaczego zatrzymujesz mnie? Wszak ja nie mogę być sędzią w ich sporze. Niechaj już sa-

mą znajdą jakieś wyjście z sytuacji.

— Dostyc gadania! — powiedział sługa. — Zawracaj. Będziesz musiał odpowiadać za tego żrebacka!

— Jakiego żrebacka?

— Ty jeszcze pytasz? Tego właśnie, za którego otrzymałeś od mego pana worek srebra.

— Przysięgam na Allacha, że się mylił — odpowiedział Chodża Nasredin. — Co ma żreback do tego. Osądź, wszak sam słyszałeś całą rozmowę. Twój pan człowiek szczodry i bogoboju, chcąc pomóc biedakowi, zapytał, czy chce otrzymać trzyseta tangów w srebrze i ja odpowiedziałem oczywiście, że chce.

— I on dał mi trzyseta tangów, niechaj Allach przedłuż dni jego życia. Przed tym jednak chciał wypróbować moją skromność i moją pokorę, aby przekonać się, czy ja rzeczywiście zasługuję na nagrodę. Powiedział:

— Nie pytam, czy to żreback i skąd pochodzi, — chcąc sprawdzić, czy ja nie nazwę siebie nieskromnie właścicielem tego żrebacka. Ja milczałem, a szczodry i dobrośliwy kupiec był zadowolony. Następnie powiedział, że taki koń byłby zbyt wspaniały dla mnie, z czym się najzupełniej zgodziłem, co powtórnice wywołało jego zadowolenie. Dalej powiedział, że znalazłem na drodze coś, co może być zamienione na srebro, myśląc zapewne o mojej twardej wierze i znajomości islamu, którą nabyłem w czasie moich wędrówek po świętych miejscach. Po tym nagroził mnie, ażeby tym szlachetnym uczynkiem ułatwić sobie przejście do rajy po pozagrobowym moście, który jest cieńszy od włosów i cieńszy aniżeli ostrze miecza, jak mówi święty koran. W pierwszej więc modlitwie opowiedziałem Allachowi o bogoboju i uczynku Twego pana, ażeby Allach zgóry przygotował dla niego poręczę na tym pozagrobowym moście.

Sługa wysłuchał tej długiej mowy, drażniąc się nahańką w plecy. Potym powiedział z chytrym uśmiechem, od którego Chodża Nasredin poczuł się nieswojo.

— Masz rację o wedrowce! Jakże to dziwne, że ja odrązu nie domyśliłem się, że twoja rozmowa z moim panem miała tak pełny cnoty sens! Ale jeżeli już zde-

cydowałeś się pomóc memu panu w przejściu przez pozagrobowy most, to lepiej, żeby poręczę były z dwóch stron. To będzie mocniejsze i pewniejsze. I ja również chciałbym pomodlić się za swego pana, ażeby Allach postawił poręczę i z drugiej strony.

— Więc modli się! — wykrzyknął Chodża Nasredin. — któż ci w tym przeszkadza? Jesteś nawet zobowiązany uczynić to. Czy koran nie nakazuje niewolnikom i sługom, aby każdego dnia modlili się za swoich panów nie żądając za to nagrody?..

— Zawracaj osła! — ordynarnie krzyknął sługa i ruszyłszy z miejsca przycisnął koniem Chodżę Nasredina do płota. — Żywo, nie zmuszaj mnie, bym tracił na próżno czas!

— Zaczekaj! — z pośpiechem odpowiedział Chodża Nasredin. — Jeszcze nie wszystko powiedziałem. Zamierzam odczytać modlitwę składającą się z trzyseta słów według otrzymanej przeze mnie ilości tangów. Ale teraz myślę, że wystarczy modlitwa, składająca się z 250 słów. Poręczę z mojej strony będą tylko trochę cieńsze i krótsze. A ty przeczytaj modlitwę, składającą się z 50-ciu słów i wielki, mądry Allach będzie mógł z tychże bierwion wykroić poręczę z twojej strony.

Pogłębienie jednolitego frontu

Walka z tendencjami pravicowymi i niedobitkami WRN-owskimi — podniesienie świadomości socjalistycznej — oto zadania łódzkiej organizacji Polskiej Partii Socjalistycznej

Referat sekretarza Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS tow. Tadeusza Cwika na III-iej Konferencji Wojewódzkiej PPS

Na wstępie pragnę złożyć życzenia w imieniu Centralnego Komitetu Wykonawczego owocnego wyniku obrad Waszej Konferencji. Wyrażam głębokie przekonanie, że Konferencja Wasza wniesie pozytywny wkład w dobre i prawidłowe funkcjonowanie jednolitego frontu klasy robotniczej, że przyczyni się ona do przezwyciężenia tych wszystkich braków i przeszkód, które stoją jeszcze na Waszej drodze współpracy z Polską Partią Robotniczą. Wyrażam pragnienie, by i głos Waszej Konferencji jak głos XXVII Kongresu Polskiej Partii Socjalistycznej był głosem bojowych obrońców jednolitego frontu robotniczego, był głosem socjalistycznych bojowników o realizację podstawowego naszego celu: Socjalizmu.

Wasza III Konferencja zajmować się będzie konkretnymi problemami Waszego województwa i będzie ona nakreślała linię dalszej działalności na tle generalnej linii XXVII Kongresu naszej Partii, na tle wskazań Generalnego Komitetu Wykonawczego.

W referacie swym pragnę omówić trzy najważniejsze grupy zagadnień, którymi żył również XXVII Kongres Partii. Zagadnieniami tymi są:

1. PROBLEMY NASZEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ,
2. PROBLEMY NASZEJ POLITYKI WEWNĘTRZNEJ,
3. PROBLEMY NASZEJ EKONOMIKI.

Omówienie pierwszej grupy zagadnień, tj. dokonanie analizy sytuacji międzynarodowej, jest niezbędne po to, aby Wasza Konferencja wyraźnie widziała i rozumiała zadania Partii naszego kraju na tle otaczającej nas rzeczywistości.

Na wstępie tej analizy pragnę podkreślić pierwsze stwierdzenie, że polityka zagraniczna naszego kraju jest określona przez dwa czynniki:

PO PIERWSZE określoną jest ona przez troskę o Niepodległość Polski, troskę o nasz był narodu,

PO DRUGIE przez nasze przekonania socjalistyczne.

Nasze przekonania socjalistyczne i troska o Niepodległość Polski są z sobą ściśle związane i oba czynniki ustawiają nas na tle sytuacji międzynarodowej na określonych, jasnych pozycjach światowego, demokratycznego poglądu walki o pokój i postęp.

Sily demokracji i pokoju w ofensywie

Pragnę następnie przypomnieć podstawową myśl naszej oceny sytuacji międzynarodowej, danej na plenum CKW dnia 21 października ub. roku, że żyjemy w historycznym okresie walki o przebudowę podstaw ustroju całego świata, że znajdujemy się w epoce przejścia ludzkości od systemu kapitalistycznego do systemu socjalistycznego. Ze ludzkość cała prowadzi gigantyczną walkę o ustalenie trwałych, nienużalanych podstaw pokoju i bezpieczeństwa światowego. Ze w walce tej sily postępu i demokracji są sily ofensywnymi, wybitnie z dniem każdym wzmacniającymi się, a sily reakcyjne znajdują się w rozpaczliwej kontrofensywie.

Jakże słuszna i w pełni potwierdzona została teza Lenina o imperializmie, że imperializm jest ostatnią fazą upadającego systemu kapitalistycznego. Wszedł on w monopolizm i trustów kapitalistycznych jest potęgą zamierzająca.

U podstaw naszych rozważań wszelkich wydatków na terenie międzynarodowym winna leżeć ta głęboka świadomość roli sily postępu i demokracji i ta wyraźna, obiektywna perspektywa.

Analiza sytuacji międzynarodowej, dana przez CKW, wskazuje na głębokie przesunięcia, jakie dokonały się w wyniku drugiej wojny światowej w łonie systemu kapitalistycznego.

W rezultacie drugiej wojny światowej nie tylko wyszedł zwycięsko Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich i wzmożnił niesłychanie swą pozycję polityczną, pozycję państwa proletariackiego, na którego barkach leżał podstawowy ciężar kruszenia imperializmu wojennego i faszyzmu, w rezultacie drugiej wojny światowej nie tylko wyzwoliła się spod kontroli imperializmu szereg państw i narodów, które wkroczyły na drogę przebudowy ustrojowej, ale w samym świecie kapitalistycznym dokonały się takie przesunięcia, które wysunęły Stany Zjednoczone do roli jedynego, bezkonkurencyjnego hegemonu w rodzinie państw kapitalistycznych.

Doktryna Trumana - doktryna zaborów

Po rozgromieniu imperializmu niemieckiego, japońskiego i włoskiego Stany Zjednoczone, które sięgnęły po spadek po tych rozgromionych imperializmach, przyjęły na siebie rolę imperializmu wojującego zaczepnego.

Co określa cel polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych?

Cele polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych określa tzw. DOKTRYNA TRUMANA. W myśl tej doktryny Stany Zjednoczone pragną zjednoczyć wokół siebie wszystkie państwa kapitalistyczne, pragną poddać je kontroli trustów i karteli amerykańskich pragną uczynić z nich nie tylko tereny swej ekspansji, nie tylko po to, aby w egoistycznym interesie kapitału amerykańskiego wciągnąć je

w orbitę swej sfery wpływów, ale pragną one zjednoczyć wokół siebie państwa kapitalistyczne i po to, aby poprowadzić je przeciwko sily demokracji ludowej.

Od długich miesięcy, jesteśmy świadkami prób pochycenia przez Stany Zjednoczone gospodarczej i politycznej kontroli nad Europą. Imperializm amerykański, który ujawnia w spotęgowanej formie wszystkie ujemne cechy kapitalizmu, próbuje realizować doktrynę

Pierwsze porażki imperializmu amerykańskiego

Ten cały arsenal różnorodnych środków i metod polityki imperializmu amerykańskiego nie przynosił tych sukcesów, jakich się spodziewa, wręcz przeciwnie — sygnalizujemy niepowodzenie wielu metod amerykańskiej polityki.

W Chinach

Nie jest rzeczą przyjemną dla polityków amerykańskich przyznać się do bolesnych porażek tych metod na terenie Chin. Politycy amerykańscy związali Chiny Czang-Kai-Szeka z imperializmem amerykańskim umową o wzajemnej wymianie handlu i pomocy, zawartej w 1946 roku. Umowa ta faktycznie oddała tę część Chin pod kontrolę imperializmu amerykańskiego w zamian za to Wall-Street i sztab wojskowy Stanów Zjednoczonych zobowiązały się udzielić takiej pomocy materialnej i wojskowej, która miała dać nadzieję na rychłą likwidację tej części Chin demokratycznych, która znajdowała się poza kontrolą amerykańskich agentów i doradców, a która podjęła walkę o niezależność i suwerenność Chin. Na-

Pokoju polityka ZSRR krzyżuje plany podżegaczy wojennych

Główną przyczyną porażek wielu metod polityki amerykańskiej stała się pokojowa polityka Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, który konsekwentnie i udanie paraliżuje wszelkie szantaże dyplomacji amerykańskiej, obalił mit bomby atomowej i zachowując całkowitą równowagę ducha, spokojnie wewnątrz, rozwija swe olbrzymie sily wytwórcze na usługi pokoju.

Obecne metody nacisków ekonomicznych i politycznych, zawierające się w planach Trumana i Marshalla, ostatecznie zostały zdema-

skowane jako próby likwidacji suwerenności narodów.

Do czego prowadzi plan Marshalla przykładem może być Wielka Brytania i Francja.

Anglia traci suwerenność

Imperializm amerykański jest nieubłagany w stosunku do młodszego partnera — Wielkiej Brytanii. Zmusza on rząd Partii Pracy do zmiany polityki eksportowej, do pozycjonowania szeregu udatwień na rzecz towarów amerykańskich, zmusza od do uzależnienia waluty angielskiej w fimsach szterlingach od waluty amerykańskiej — dolara.

Jeżeli brytyjska Partia Pracy w dalszym ciągu będzie oglądała się na pomoc amerykańską, w dalszym ciągu będzie broniła się od wkroczenia na pierwszą drogę przeobrażenia i marszu do socjalizmu, może stać się ona w wypadku dalszego marszu po drugiej drodze grabieżem niezależności narodu angielskiego. Jeżeli zaś klasa robotnicza Wielkiej Brytanii znajdzie w sobie na tyle sily, aby pokierować polityką rządu brytyjskiej Partii Pracy w kierunku trwałego sojuszu ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, w kierunku rozwinięcia umów handlowych ze ZSRR i z krajami demokracji ludowej — to uratuje ona swoją suwerenność, a tym samym przyczyni się do sparaliżowania prób imperializmu amerykańskiego, zorganizowania w Europie przy pomocy Wielkiej Brytanii reakcyjnego, amerykańskiego trustu.

Kapitulacja „200 rodzin“ we Francji

Historia ostatnich miesięcy Francji, daje wiele namacalnych przykładów, celów politycznych planu Marshalla, podobnie, jak w Wielkiej Brytanii reakcja francuska jeszcze w znacznym stopniu rezygnuje bez oporu ze swojej suwerenności na rzecz ekonomicznej i politycznej kontroli imperializmu amerykańskiego. Tam ingerencja w sprawy wewnętrzne dyplomacji amerykańskiej jest już bezwystydna i jawna, tam osławione „200 rodzin francuskich“ przedstawicieli najbardziej skorumpowanej, egoistycznej i pozbawionej budęk patriotycznych burżuazji francuskiej

zajmują taką samą, lokalną pozycję wobec kapitału amerykańskiego, jaką zachowywali w latach 1939—1944 w stosunku do Hitlera.

Jednym z najważniejszych obiektów planów imperializmu amerykańskiego są Niemcy. Anglosasi usiłują wciągnąć Niemcy do systemu Marshalla, oczywiście, Niemcy kapitalistyczno-reakcyjne, Niemcy, które stałyby się narzędziem nacisku politycznego.

W tym celu rozbito konferencję londyńską po to, aby móc realizować swe plany przynajmniej w części Niemiec, kontrolowanej przez Anglo-Amerykanów.

Polska koncepcja wobec Niemiec

Jesteśmy całkowicie zgodni z polityką Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich wobec Niemiec. Jesteśmy całkowicie zgodni z żądaniem ZSRR ujednoczenia systemu gospodarczego Niemiec przy równoczesnym dokonaniu takich przemian w ekonomice niemieckiej, takich również przemian społecznych i politycznych, któreby dawały nadzie-

ję na wymuszenie korzeni agresji niemieckiej. Zjednoczone Niemcy ze znacjonalizowanym przemysłem, Niemcy z takim systemem gospodarczym, któryby nie rodził potencjału wojskowego, Niemcy takie są niezbędne jako sąsiad Polski i w systemie bezpieczeństwa nie stanowiłyby one narzędzia niepokoju

ZSRR i ostoją pok

u i suwerenności

Na tle symacji międzynarodowej widoczna jest zgła ZSRR, jako naturalnego ośrodka mobilizacji sily postępu i pokoju

Trumanowską przy pomocy różnorodnych metod. Do metod tych zaliczamy próby nacisku wojskowego — wyrazem czego była i jest udzielona pomoc finansowa i wojskowo-materialowa Chinom Czang-Kai-Szeka, monarchistycznej reakcji greckiej itp., mit bomby atomowej, propaganda antykomunistyczna, gwałcenie suwerenności mniejszych narodów, a wreszcie dyplomacja dolarowa, wyrażona w planie Marshalla.

W Grecji

Te same metody odnoszą porażkę na terenie Grecji. Naród grecki, walcząc bohatercko z przeważającymi i dobrze uzbrojonymi silymi reakcji greckiej, wspomaganą oddziałami pancernymi wojsk amerykańskich, nie tylko nie ugiał się, ale przeciwnie, wykazuje niesłychaną sily i żywotność. Ustanawia on na dużej części wyzwolonej Grecji swój rząd demokratyczny i kontynuuje walkę z perspektywą całkowitego zwycięstwa.

W Grecji

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

„Plan Marshalla“ w praktyce

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Imperialistyczna bestia ima się wszelkich środków, aby zastraszyć świat. Antykomunistyczna propaganda, wzorowana na metodach propagandy hitlerowskiej, nie potrafiła — jak to wynika dotychczas — wytworzyć poważniejszych, antywojskowych nastrojów wojennych nawet wewnątrz własnego społeczeństwa.

Polska i Związek Radziecki

Naród polski jest całkowicie zgodny ze ZSRR w ocenie dróg wzmacniających bezpieczeństwo i pokój.

Ta zgodność w ocenie dróg prowadzących do pokoju, do umacniania niezależności i suwerenności narodów, znalazła swój dobitny wyraz w historycznej umowie gospodarczej, która została zawarta przez przedstawicieli rządu ZSRR i polskich w ostatnich dniach w Moskwie.

Historyczna umowa

Pomoc, jaką ZSRR udziela Polsce na podstawie ostatniej umowy moskiewskiej, umożliwia — jak powiedział tow. J. Cyrankiewicz — szybkie wyczerpanie na drodze realizacji nowej polskiej „nowych, potężnych inwestycji“, zmniejszających w sposób szybki i zdecydowany strukturę ekonomiczną kraju. To pomoc w maszynach, surowcach, w narzędziach pracy, pomoc, która w zespoleniu z wysiłkiem robotnika polskiego z wydajnością pracy, dała olbrzymie rozwinięcie naszych sily wytwórczych — a tym samym daje w nasze ręce możliwości większego nagromadzenia i możliwości realizacji naszego dobrobytu.

Jeżeli porównamy tę niezwykłą umowę z systemem umów handlowych i kredytowych, zawieranych na podstawie planów Marshalla przez różne kraje ze Stan. Zjednoczonymi, to zobaczymy głęboką przepaść, jaka leży pomiędzy tymi dwoma systemami umów. Tamte umowy, pożyczki Trumanowskie nie są pożyczkami inwestycyjnymi, ale konsumcyjnymi. Tamte nie mają na celu przyczynić się do rozwoju sily wytwórczych kraju, który korzysta z tej pomocy, ale na odwrót — ma umożliwić konsumpcję towarów, produkowanych przez Stany Zjednoczone. Gdyby one, tamte pożyczki szły na potrzeby inwestycji, to godziłyby one w założenia kapitalistyczne i egoistyczne polityki ekspansywnej Stanów Zjednoczonych. Tamte pożyczki, pożyczki amerykańskie, związane są z gwarancjami politycznymi, narzucają kontrolę amerykańskich trustów i karteli i kontrolę polityczną dyplomacji amerykańskiej.

Umowy marshallowskie prowadzą do utraty suwerenności.

Umowa, którą zawarł rząd polski z ZSRR, jest umową, która utrwała naszą niepodległość, nie przynosi żadnej kontroli ani zależności politycznej, jest umową utrwalającą pokój.

W walce o jedność proletariatu

Kiedy mówimy o silych demokracji, postępu, których naturalnym źródłem jest ZSRR, pragnę zwrócić uwagę Waszą na jeden z najważniejszych elementów walki o przebudowę świata i walki o pokój, jakim jest jedność proletariatu w skali światowej.

Zadania na tym odcinku frontu walki nakreślone zostały uchwałami plenum CKW z dnia 21 października ub. r. i decyzjami Kongresu. Strzeżąc się one w jednym słowie: Polska Partia Socjalistyczna bierze jak najaktywniejszy udział w walce o konsolidację i wyczerpanie socjalistycznej w skali światowej, i o realizację jednolitego frontu mas pracujących w skali międzynarodowej.

Bez złudzeń

U podstaw tej decyzji nie leży w żadnym wypadku złudzenie, że Polska Partia Socjalistyczna przez udział w konferencjach międzynarodowych, socjalistycznych zdola przekonać Bluma, Remadiera i innych przywódców prawy socjalistycznej, że zdola ich nakłonić do konsekwentnej linii w myśl koncepcji rewolucyjnego, jednolitego frontu, marksistowskiego socjalizmu.

U podstaw naszych decyzji leży wiara w instynkt klasowy i socjalistyczny mas socjalistycznych w Europie. Jeżeli Polska Partia Socjalistyczna może w czymkolwiek pogłębić przez przeniesienie swego doświadczenia na teren międzynarodowy, proces dożerania mas socjalistycznych do koncepcji jednolitego frontu z partiami komunistycznymi, to powinniśmy uczynić wszystko, aby ten obowiązek wypełnić.

Słyszemy czasem zdania, że właściwie pomagacie Waszym udziałem w konferencjach międzynarodowych pravicowym przywódcom i może raczej jesteście potrzebni pravicowym przywódcom socjalistycznym na Zachodzie jako legitymacja dla nich, jako argument, ułatwiający im kontynuowanie frazeologii socjalistycznej przy równoczesnej praktyce oddzia-

„Głos“ ciąg na str. 4-iej

Pogłębienie jednolitego frontu

Referat sekretarza CKW PPS tow. Ćwika na III-ej Konferencji Woj. PPS

(Dalszy ciąg na stronie 5-ej)

Niewątpliwie, że w tym powątpiewaniu jest pewna prawda. Nie wykluczamy, iż dla tamtych jest to potrzebne, ale jesteśmy w posiadaniu już pewnych wyników, które pozytywnie oświadczyły naszą akcję na terenie międzynarodowego ruchu socjalistycznego.

Na konferencji londyńskiej partii socjalistycznych dzięki stanowisku polskich socjalistów została sparaliżowana pewna próba montowania konferencji partii socjalistycznych w akcję na rzecz planu Marshalla. Zapowiedziana została konferencja, która prawdopodobnie dojdzie do skutku w Warszawie, konferencja partii socjalistycznych, stojących na gruncie walki z planem Marshalla.

Dzięki pozycji Polskiej Partii Socjalistycznej Kongres Wroclawski stał się również w pewnym stopniu adresem dla lewicy socjalistycznej czeskiej partii, która przystępuje do ofensywy o zwycięstwo linii socjalizmu rewolucyjnego.

Na decyzję Kongresu Włoskiej Partii Socjalistycznej o zorganizowaniu w nadchodzących wyborach Włoskiego Bloku Stronnictw Demokratycznych, którego trzema jest jednością działania komunistów i socjalistów włoskich, wpłynęły również w pewnym stopniu doświadczenia i kontakty Polskiej Partii Socjalistycznej.

Doświadczenia nasze, w takim czy innym stopniu, wpływają na robotników socjalistycznych w innych partiach Zachodu, w sensie potrzeby wzmocnienia walki o zwycięstwo koncepcji jednolitego frontu.

Na terenie międzynarodowym powstaje pismo lewicy socjalistycznej, które może stać się organem bojowym w walce o konsolidację lewicy socjalistycznej i o jednolity front w skali światowej.

Jest wiele plusów w tej naszej akcji na terenie międzynarodowym, i dlatego XXVII Kongres Partii nakazał wykorzystanie wszelkich szans, jakie jeszcze mogą istnieć w walce o realizację światowego, jednolitego frontu.

„Trzecia siła” — kapitulacja przed imperializmem

Wykonując decyzję Kongresu na tym odcinku, odbieramy jednocześnie wszelkie nadzieje na wykorzystanie polskiego socjalizmu dla reakcyjnych kombinacji, wszelkie nadzieje, że Polska Partia Socjalistyczna może wkroczyć na drogę t.zw. „trzeciej siły”, lansowanej przez przywódców prawicowych na Zachodzie.

Polska Partia Socjalistyczna potępia teorię „trzeciej siły” jako próbę zorganizowania klasy bezpieczeństwa przed rewolucją proletariacką, czy przed ofensywą sił demokratycznych.

Potępiamy teorię „trzeciej siły” jako próbę torowania drogi do władzy reakcji i chęć oszczędzenia kosztów zamachów faszystowskich. Uważamy, że jest to próba rozbijania mas pracujących, próba rozbrajania sił demokracji, próba zdrady nie tylko interesów proletariatu, ale zdrady interesów narodowych.

Teoria „trzeciej siły” jest teorią, która pod rzekomymi frazesami niezależności „od jednej i drugiej potęgi”, prowadzi do kapitulacji wobec doktryny Trumana. Teoria „trzeciej siły” znalazła praktyczne zastosowanie w czasie wielkiego strajku robotników francuskich.

W momencie, gdy Konfederacja Przew. we Francji prowadziła proletariatu francuska do strajku generalnego przeciwko zamachom rządów Schumana — Bluma na prawo strajków i stowarzyszeń, współautorzy koncepcji „trzeciej siły” — Leon Juauz i Blum zadawali nóż w plecy strajkującym robotnikom i w najdramatyczniejszym momencie napięcia strajkowego organizowali rozłamowe grupy w Związkach Zawodowych. Inni zaś prawicowi socjaliści, zasiadający w gabinecie Schumana, akceptowali rozkazy, nakazujące żandarmerii francuskiej rozstrzelanie robotników marsylskich.

Wiemy o tym dobrze, że autorzy „trzeciej siły” nie mają nawet zamiaru tworzyć takiej siły, która zdolna byłaby bronić suwerenności kraju przed ingerencją imperializmu amerykańskiego.

Jeden z głównych autorów „trzeciej siły”, Leon Blum dał próbę swego „pozytywnego nastawienia do utrzymania pokoju” przez swą propozycję umiędzynarodowienia naszych pryncypali Ziem Zachodnich, które powróciły do Macierzy. I tu jest on wyrazicielem interesów loktryny Trumana, a zaprzecza interesom własnego narodu. Jakże szybko zapomina on o tej prawdzie, że naruszenie granic na Zachodzie Polski prowadzi konsekwentnie do naruszenia granic francuskich i stanowią wyzwanie w systemie pokoju i bezpieczeństwa światowego.

Jednolity front dźwignią zwycięstwa

PRZECHODZIE DO DRUGIEJ GRUPY ZADANIEN — POLITYKI WYWĘTRZNEJ.

Przy formułowaniu zadań politycznych Polskiej Partii Socjalistycznej pragnę szczególnie nacisk położyć na znaczenie i rolę jednolitego frontu klasy robotniczej, na fakt, że umowa o jedności działania Polskiej Partii Socjalistycznej z Polską Partią Robotniczą została ratyfikowana przez XXVII Kongres PPS.

Stwierdzić należy, że w masach członków Polskiej Partii Socjalistycznej dokonują się wielkie przemiany ideologiczne i polityczne; i że utrwala się świadomość znaczenia jednolitego frontu partii marksistowskich, jako podstawowej koncepcji Polskiej Partii Socjalistycznej, uznanie frontu ludowego i utrwala się zrozumenie podstawowego znaczenia sojuszu z ZSRR.

Pragnę przypomnieć przy omawianiu tego problemu niektóre myśli, zawarte w referacie politycznym, wygłoszonym na XXVII Kongresie PPS przez tow. J. Cyrankiewicza.

Tow. Cyrankiewicz, widząc postępujące zbliżenie socjalistów i komunistów, w analizowanym przez siebie okresie stwierdził, że historyczne doświadczenia kształtują nową

O wkład PPS w zbliżenie ideologiczne z PPR

W innym miejscu tow. Cyrankiewicz mówił o POTRZEBIE WKŁADU PPS W ZBLIŻENIE IDEOLOGICZNE Z POLSKĄ PARTIĄ ROBOTNICZĄ.

W związku z stawianym w różnych dyskusjach na terenie ruchu robotniczego problemem jedności organicznej pragnę wyrazić zgodność naszą z oceną tow. Sowińskiego, wyrażoną w przemówieniu powitalnym, że jeśli Polska Partia Robotnicza stawia to zagadnienie pod kątem widzenia aktualizacji, dyskusji na ten temat, to nie stawia go w postaci zadania zrealizowania jedności organicznej na dziś.

Polska Partia Socjalistyczna niejednokrotnie dała wyraz swemu przekonaniu, że nie

Cel — edna partia robotnicza

Klasa robotnicza, w pojęciu prawidłowej nauki Marksa — to klasa o jednakowych interesach i celach i ODPOWIEDNIKIEM TEJ KLASY POWINNA BYĆ JEDNA REPREZENTACJA POLITYCZNA, JEDNA PARTIA, KTÓRA POPROWADZIŁBY MASY PRACUJĄCE DO ZWYCIĘSTWA NAD BURŻUAZJĄ.

Nie ma miejsca w tym referacie na analizę przyczyn tragicznego rozłamu politycznego w klasie robotniczej nie tylko w skali polskiej, ale w skali międzynarodowej. Prawdopodobnie jeszcze nie jeden raz będziemy powracali do analizy tych przyczyn rozłamu w ruchu robotniczym, ale obie partie zdawać powinny sobie sprawę ze swych obowiązków zbliżania się wzajemnego. Tow. J. Cyrankiewicz

Tradycje lewicy socjalistycznej

Pragnę, towarzysze, zwrócić Waszą uwagę jeszcze na jedną myśl tow. J. Cyrankiewicza, Sekretarza C.K.W. PPS. Tow. Cyrankiewicz stwierdził, że PPS swoim jednolitofrontowym stanowiskiem nawiązuje do długolitej tradycji lewicy partyjnej, która jasno formułowała to jednolitofrontowe stanowisko.

Drogi odrodzenia PPS

Istota odrodzenia PPS nie leży w mechanicznym wznowieniu swoich działalności po okresie okupacji, w zalegalizowaniu po uzyskaniu niepodległości, Komitetów PPS. Istota odrodzenia PPS leży w przewycięczeniu tych wszystkich nieprawidłowych i renegackich koncepcji dawnego kierownictwa i wznowienie działalności PPS na bazie koncepcji lewicy socjalistycznej, to jest pozytywnego stosunku do jednolitego frontu, pozytywnego stosunku do ZSRR, dyktowanego nie tylko racją stanu, ale przekonaniem socjalistów, nastawieniem na konsekwentną realizację socjalizmu.

Smutne karty historii

Ala pamiętać winniśmy, że w dziejach naszej partii są karty smutne, nie tylko klęsk i porażek, ale karty zdrady i renegactwa, karty

świadomości socjalistów i nową świadomości komunistów, że te historyczne doświadczenia zmieniły fizjonomię obu ruchów.

Dalej stwierdził on, że tylko prawdziwy, jednolity front może być właściwym orężem praktycznym w walce klasy robotniczej i że tylko prawdziwy, jednolity front wytrzyma próby najcięższych zmagani, jakie w skali międzynarodowej mogą przyjść, przede wszystkim zmagani ideologicznych o podstawy międzynarodowego socjalizmu.

Traktuje problemu jedności organicznej jako czegoś, przed czym ma zamiar uciekać, chociaż się i bać się.

Problem jedności klasy robotniczej nie został wynaleziony ani przez tow. Władysława Gomułkę, ani tow. J. Cyrankiewicza.

Problem o jedności organicznej został postawiony przez twórców naukowego marksizmu — Marksa i Engelsa.

Kiedy przed 100 laty, pisząc Manifest Komunistyczny, Marks i Engels formowali polityczne dążenia klasy robotniczej, to nie formowali oni oddzielnego programu i nie nakreślali oddzielnie klasowych celów politycznych dla przyszłych pepesowców i peperowców.

Wielki kongresowy widzieli to zbliżenie poprzez analizę przeszłości, przewidywanie błędów i braków, poprzez przenikanie w syntezach.

Nie mamy zamiaru ustawić się do problemu jedności klasy robotniczej, tak jak ustawiają się od 2 tysięcy lat wobec problemu zjednoczenia religijnych ruchów chrześcijańskich uczeni chrześcijańscy, którzy co 100 lat podejmują rezolucję o potrzebie takiego zjednoczenia. Nie chcemy też znajdować się w pozycji ludzi, którzy się boją, że do czegoś ich się chce znieulić.

Prawidłowy, pozytywny stosunek do tego problemu nakreśla nasza świadomość socjalistyczna, nasza potrzeba realizacji socjalizmu.

Odrodzona PPS nawiązuje również do tradycji RPPS z okresu okupacji hitlerowskiej.

Ta myśl tow. Cyrankiewicza zawiera dwie cenne rzeczy. Po pierwsze wyjaśnia ona na czym polega istota odrodzenia Polskiej Partii Socjalistycznej.

NASZ STOSUNEK DO TRADYCYJ JEST POZYTYWNY.

Partia ma piękną tradycję walk o niepodległość i socjalizm, ma tradycję ofiar i poświęceń. Zawsze będziemy pamiętali nazwiska, Baroha, Montwiła, Okrzei, Kwiatka, Barlickiego, Dubois, Niedziałkowskiego i innych.

Drugą rzeczą w tej myśli tow. J. Cyrankiewicza jest zapoczątkowanie prac nad analizą przeszłości. Jest przede wszystkim stwierdzeniem, że w Polskiej Partii Socjalistycznej istniała przed wojną lewica socjalistyczna, która prowadziła walkę z prawicowym kierownictwem PPS sprzed 1939 r.

Druga grupa zagadnień — to zagadnienia ekonomiczne. Kongres sformułował dalsze zadania gospodarce PPS i Konferencja Wojewódzka Łódzka winna przetrwać te problemy ekonomiczne i wcielić je w życie. Obok całej masy zagadnień gospodarczych Partia stawia przed Wami jako najważniejsze zadanie problem współzawodnictwa pracy. PPS-owcy muszą ujawnić inicjatywę w organizowaniu przedsiębiorstwa pracy od dołu, w organizowaniu różnych form zbiorowej walki o wydajność.

abych Partii celów. Nadużywał Partii i jej hasła Józef Piłsudski, KTÓRY STAŁ SIĘ PRYWODCĄ RUCHU NAJBARDZIEJ REAKCYJNEGO. Odchodzili od Partii Moraczewski, Holówko, Jaworowski.

Był następnie i tacy, którzy pozostali w Partii z bagażem piłsudczyzny i szkodlili Partii. To są nazwiska Pużaków, Zarembo, Kwapińskich i innych, którzy zeszli z pozycji socjalistycznych na pozycje nie tylko zdrady interesów PPS, ale i zdrady narodu polskiego, stając w rzędzie tych na emigracji, dla których jedyną pociechą i marzeniem pozostała trzecia wojna światowa.

Partia w swej analizie przeszłości musi umieć objaśnić członkom swym korzenie klasowe tych zdraj, a wtedy stokrotnie uodporni się na ewentualne próby takich czy innych odchylen krańcowych.

Drugą, podstawową myślą przewodnią, zawartą w referacie tow. J. Cyrankiewicza, była teza, że Polska Partia Socjalistyczna jest potrzebna Narodowi.

Jaka PPS jest potrzebna narodowi?

Istnieje niebezpieczeństwo przedstawienia tej tezy przez resztki prawicowych elementów od strony negatywnej, od strony przeciwstawienia PPS Polskiej Partii Robotniczej, jako „trzecia siła”, jako Partii potrzebnej narodowi „na wszelką ewentualność”, na ewentualność zmiany sytuacji międzynarodowej.

Jasne, że takie negatywne i renkcyjne tłumaczenie tezy, że PPS potrzebna jest narodowi — odpowiadałoby Kwapińskiemu, Zarembo i Pużakowi, ale nie narodowi polskiemu.

PPS jest potrzebna narodowi tak, jak i na tym etapie potrzebna jest i PPR, po to, aby każda z nich uruchamiała społeczeństwo polskie, uruchamiała te masy narodu, które się na każdą z nich orientują, do aktywnej, twórczej pracy nad realizacją wspólnych celów PPS i PPR.

Tłumacząc na konkretny język hasło — PPS jest potrzebna narodowi — oznacza to wzmocnienie inicjatywy pepesowców na odcinku walki o wydajność pracy, w organizacji współzawodnictwa pracy, w obniżeniu kosztów produkcji, powiększeniu jakości. Ilości produktów.

TYLKO TAKA PPS JEST POTRZEBNA NARODOWI.

Sojusz robotniczo-chłopski a inicjatywa PPS-owców w walce o plan

Pragnę poświęcić kilka słów zagadnieniom sojuszu robotniczo - chłopskiego. XXVII Kongres naszej Partii jasno postawił zadania na odcinku organizacji nowych form sojuszu robotniczo - chłopskiego. Jedną z podstawowych form jest spółdzielczość, dobra organizacja wymiany między wsią i miastem drogą spółdzielczości.

PPS widzi problemy wsi, ujawniać będzie inicjatywę na odcinku wzmocnienia pracy i współzawodnictwa na wsi; kształtuje ona również swój pozytywny stosunek do Stronnictwa Ludowego i przyjaźnie ocenia zdrowe tendencje do scalenia ruchu chłopskiego. Rzecz oczywista, że PPS nie zamierza rezygnować z własnej pracy na wsi w pozyskiwaniu chłopu drogą własnej propagandy.

O izolację elementów prawicowych i WRN-owskich

Musimy rozpraszć wszelkie wątpliwości w klasie robotniczej, jakie mogą jeszcze zaistnieć. Musimy jednocześnie zwalczać różne próby sabotażowania pracy. Jedną z takich prób, podtrzymywanych przez reakcję, jest tłumaczenie, że nie można wymagać większej wydajności pracy dopóki nie podniesiemy aprowizacji robotnika. Apropowizacja może być tylko podniesiona przy pomocy środków, jakie uzyskamy przez wydajność pracy.

W końcowych uwagach ZYCZE, BY JEDNOLITOFRONTOWA LINIA XXVII KONGRESU NASZEJ PARTII BYŁA KONSEKWENTNIE KONTYNUOWANA NA TERENIE WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO, BY WALKA Z TENDENCJAMI PRAWICOWYMI I NIEDOBITKAMI WRN-OWSKIMI DOPROWADZIŁA DO CAŁKOWITEJ IZOLACJI TYCH TENDENCJI OD KLASY ROBOTNICZEJ. BY ORGANIZACJA ŁÓDZKA PODNOSIŁA SOCJALISTYCZNĄ ŚWIADOMOŚĆ SWYCH CZŁONKÓW, BY ROZWIJAŁA METODĘ KOLEKTYWNEJ PRACY I BY ZWRACAŁA UWAGĘ PILNĄ NA KONTROLĘ WYKONANIA ZADAŃ PARTII.

Wierzę głęboko, że Konferencja Wasza stanie na wysokości zadania

ty rozbijania ruchu socjalistycznego. Wiemy, że było sporo w Polskiej Partii Socjalistycznej ludzi, którzy przyszli do Partii dla

Interpelacje naszych Czutelników

Żłobki i przedszkola palącą bolączką PZPB Nr 1

Wiele na łamach naszego robotniczego pisma pisze się o Zakładach naszych tj. o PZPB Nr 1, o sukcesach wielowarsztatowców, o coraz to bardziej imponujących osiągnięciach „scheiblerowców” w wysiłku pracy, o zwiększającym się zastępie przodowników pracy. Ożywia nas wiara we własne siły. Osiągnięcia nasze napawają nas dumą tym większą, im dokładniej pamiętamy rok 1945 i objęcie przez załogę fabryczną zdewastowanych przez okupanta fabryk i nieruchomości.

Jeden z tych obiektów, a mianowicie pałac Herbsta, mieszczący się przy ul. Tymienieckiej go 29, w maju 1945 r., w myśl polecenia CZPW, został po zawarciu umowy z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej oddany w dzierżawę na lat 3 (termin ważności upływa z dniem 7.5.48 r.) do użytku Centrum Szkolenia Pracowników Opieki Społecznej w zamian za urządzenie wzorowego Żłobka dla 50-ga dzieci naszych pracowników. Warunek ten został spełniony i w obecnej chwili w żłobku tym mieści się 49 dzieci.

Już wkrótce miją trzeci rok. Przez ten czas wiele zaszło zmian w naszych Zakładach. Najważniejszą z nich, to podwojenie się stanu liczebnego zatrudnionych, który w obecnej chwili wynosi ponad 12 tys. Wzrost ten przyniósł ze sobą nie tylko walne zwycięstwo w wysiłku pracy, ale i troskę i zabezpieczenie pod każdym względem pracowników, jak również i ich rodzin.

Poważnym problemem jest umieszczenie dzieci naszych pracowników w żłobku i przedszkolu, a mamy ich sporą garstkę: dzieci do lat 3-ich — 1323; dzieci w wieku przedszkolnym 974.

Poczyniono wszelkie starania, aby zwiększyć ilość miejsc w żłobku, przychodząc tym samym z wydatną pomocą matkom, obarczonym

liczną gromadką dzieci. Umieszczono jeszcze kilkanaścioro dzieci w domu mieszkalnym przy ul. Tylniej. Ale i to nie rozwiązało sprawy. Ilość miejsc w obu żłobkach jest nieproporcjonalnie niska w stosunku do ilości dzieci, które winny w nich znaleźć należytą opiekę. Szukając dróg wyjścia z impasu usiłowaliśmy dzieci naszych pracowników lotować w żłobkach przy innych Zakładach, ale niestety, uzyskaliśmy tylko 8 miejsc.

Liczyliśmy, że skoro w dniu 7 maja 1948 roku upłynie termin dzierżawy i Centrum Szkolenia Pracowników Opieki Społecznej opuści pałac, to wówczas sprawa zostanie rozwiązana, gdyż w odpowiednio urządzonym budynku z łatwością pomieścimy większą ilość dzieci. Wydałoby się, że sprawa jest jasna i oczywista. Ale oto dochodzą nas słuchy o tym, że Centrum Szkolenia czyni usilne starania na terenie Warszawy, aby cały budynek został przekazany mu do dyspozycji. Co się wówczas stanie z naszymi dziećmi?

W naszym mniemaniu sprawa ta, ze względu na racje, jakie wysuwamy, nie przedstawia żadnej wątpliwości co do pozytywnego załatwienia naszego memoriału, wysłanego w dniu 13.12.1947 r. do Ministerstwa Przemysłu i Handlu o wszczęcie kroków w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych w celu przydzielenia na zawsze wspomnianego obiektu, jako integralnej części naszych Zakładów. Podobne pisma zostały wysłane do: Obywatela Prezydenta m. Łodzi w dniu 20.1.1948 r. i do Zarządu Głównego Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Przemysłu Włókienniczego na ręce ob. Burskiego w dniu 23.1.48 r.

Czekamy na decyzję odpowiednich władz, wierząc w pozytywne załatwienie tego najżywczej zagadnienia naszych Zakładów.

Pracownicy PZPB Nr 1

„Nierealny” plan został wykonany

Na marginesie współzawodnictwa między PZPW Nr 37 a 38

Majstrowie towarzysze: Edmund Salagacki, Teofil Rakuś, Wiesław Ciesielski, Franciszek Ciesiak, Józef Kaczmarek, Stefan Olczak, Zenon Stepień. — Przdownicy pracy: Stanisława Witaszewska, Zenon Zawierucha, Stefania Grynberg, Feliks Mielczarek, Artur Radzicki, Kazimierz Wojtczak

Na początku panował u nas wielki strach przed planem. Zdawało się wszystkim, że plan jest całkiem nierealny — zupełnie szczerze stwierdza dyrektor techniczny PZPW Nr 38, tow. Stefan Troćna. Jak się więc stało, że ten „nierealny” plan został wykonany? Z rozmów z towarzyszami — wynika jasno, że plan stał się wówczas realny i wykonalny, gdy załoga robotnicza zapoznała się z nim bliżej. Nie łatwa to była sprawa. Z protokołów narad technicznych można stwierdzić, że toczyła się na tym ile systematyczna walka. Na tych naradach zabierali głos nie tylko dyrektorzy i kierownicy, ale także tkacze i przadki — przodowalce. Wskazywano na niedociągnięcia, zastanawiano się jednocześnie nad sposobami usunięcia tych czy innych usterek. Po gruntownym zbadaniu wszystkich możliwości fabryki załoga robotnicza uwierzyła w wykonalność planu produkcyjnego.

Komasacja fabryk („Weber Rouf”, „Złotowski”, „Szrejer”, „Pik”, „Szac”, „Waserman”) odbyła się 1 sierpnia ub. r. Od listo-

pada zakłady już były w toku normalnej produkcji i dlatego zdecydowały się wezwać do współzawodnictwa PZPW Nr 37. Jednocześnie rozwijało się współzawodnictwo wewnątrz zakładów między majstrami, oddziałami i robotnikami. We współzawodnictwie tym brali

udział robotnicy czterech zawodów: tkacze, skrecarki, snowacze i cerowaczki.

Prócz narad wytwórczych, zorganizowanych przez dyrekcję, odbyły się także zebrania publiczne, zwolowane przez Radę Zakładową, która pod kierownictwem przewodniczącego tow. Świątka przez cały okres współzawodnictwa nie ustawała w pracy i czuwała we wszystkich oddziałach.

Wzrost produkcji widoczny jest w dwóch okresach: pierwszy okres to komasacja fabryk — drugi — kiedy rozmachu nabrało współzawodnictwo

W lipcu (przed komasacją) wszystkie fabryki należące obecnie do PZPW Nr 38 wykonały plan zaledwie w 73 procentach — 118,627 metrów tkaniny surowej. W listopadzie planowano 182,007 metrów surowej tkaniny — wykonano 201,589 metrów — 110,75 procent. W grudniu planowano 186,251 metrów — wykonano 222,703 metrów — 119,56 procent.

Przedzie planowano w listopadzie 923,800 kg — wykonano 1,210,364 kg, czyli 130,3 proc. planu. W grudniu planowano produkcję 860,400 kg przędzy — wykonano 1,232,120 kg to jest — 143,2 proc. planu. Oprócz ofiarnej pracy grupy kierowniczej zakładów, tow. dyr. naczelnego Piotra Holwega, dyr. tech. Stefana Troćna, dyspozytora Romana Piekarzkiego, do podniesienia produkcji walczyli się przyczynili majstrowie oddziałów tow. tow. Edmund Sabłagacki, Teofil Rakuś, Wiesław Ciesielski, Franciszek Ciesiak, Józef Kaczmarek, Stefan Olczak, Zenon Stepień, oraz przodownicy pracy, którzy we współzawodnictwie zdobyli I nagrodę, są to tow. tow. Zygmunt Krajewski Stanisława Witaszewska, Janina Gortad, Artur Radzicki, Zenon Zawierucha, R. Pirek, Stefania Grynberg, Weronika Olejniczka. Do sukcesów w fabryce przyczyniło się jeszcze wielu innych bohaterów pracy — przyczyniła się, jak twierdzi dyr. tow. Holweg — cała załoga robotnicza.

Całej też załodze należy życzyć, by w następnym etapie współzawodnictwa z innymi zakładami zwyciężyła na całej linii.

Z próżnego i Salomon nie należy...

Brak mieszkań największą bolączką Łodzi

Prace i wysiłki Wydz. Kwaterunkowego przy Zarządzie Miejskim w Łodzi

Często i chętnie narzekamy na Wydział Kwaterunkowy przy Zarządzie Miejskim w Łodzi, a jednak bezstronnie przyznać należy, że możliwości ulżenia sytuacji mieszkaniowej w Łodzi są bardzo ograniczone.

„Z próżnego i Salomon nie należy” — mówi stare przysłowie. Trudno poprawić warunki

mieszkaniowe w Łodzi i powiększyć liczbę mieszkań, jeśli budownictwo dotychczas nie rozwinęło się należycie. Inicjatywa prywatna w Łodzi w 1947 r., w przeciwieństwie do inicjatywy prywatnej np. w Poznaniu, gdzie kosztem 3 miliardów złotych powstały całe osiedla mieszkalne — nie szukała ujścia dla

II Krajowy Zjazd Spożywców

od 7-9 lutego b.r. w Kudowa-Zdrój

W dniach od 7 do 9 lutego br. odbędzie się w Kudowie-Zdroju II Krajowy Zjazd Delegatów Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Spożywczego w Łodzi.

Wysunięta przez Prezydium Zarządu Głównego inicjatywa zwołania Zjazdu na Ziemię Odzyskaną, spotkała się z aprobatą szerokiej masy związkowców, którzy w ten sposób zadokumentowali swą świadomość zniszczenia Ziemi Zachodnich dla Macierzy.

Zjazd odbędzie się w domu Wypoczynkowym Związku Zaw. Spożywców — „Szczęście”. Prezydium Zarządu Głównego, kładąc specjalny nacisk na propagowanie akcji wczasów, daje delegatom — w przeważającej ilości pracownikom fizycznym — możliwość zapoznania się ze zdobyczą światła pracy w ustroju Demokracji Ludowej z akcją wczasów. — Delegaci, wracając do swych warsztatów pracy, skłaniać będą swych współpracowników do korzystania z dogodnych warunków, które zapewni dom wypoczynkowy.

Bogaty porządek obrad pozwoli przekonać całą klasę pracującą, że Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Spożywczego, idąc za przykładem włóknarzy i górników, pragnie zwiększoną wydajnością i zbiorowym wysiłkiem podnieść stopę życiową świata pracy.

W TRZECIA ROKNICĘ ISTNIENIA KOMITETÓW DOMOWYCH W ŁODZI

W związku z 3 ciał rocznicą istnienia Komitetów Domowych w Łodzi, Zarząd Komitetów Domowych, przy współpracy specjalnie powołanego Komitetu w dniu 29 lutego br. organizuje obchód 3-iej rocznicy istnienia Komitetów w Łodzi.

W związku z powyższym Zarząd wzywa wszystkie Komitety Domowe, które dotychczas nie zarejestrowały się i nie złożyły sprawozdań, aby bezwzględnie ten obowiązek społeczny wykonały. Szczegółowych informacji udziela się oraz wydaje formularze w podsekretariacie przy ul. Piotrkowskiej 82 w godzinach od 10—13, oraz w sekretariacie przy ul. Piotrkowskiej 307 codziennie w godzinach od 15—19.

Uzupełnienie kwalifikacji — obowiązkiem wykładowcy

Uwaga, nauczyciele szkół zawodowych!

W szkołach zawodowych, zarówno w Łodzi, jak i w okręgu, pracuje pewna ilość nauczycieli, nieposiadających pełnych kwalifikacji zawodowych.

W celu dopełnienia ich wiedzy, dnia 1-go stycznia otwarty został dziesięciomiesięczny (z przerwą wakacyjną) kurs kwalifikacyjny, na który przyjmowani są nauczyciele z całego okręgu łódzkiego.

W okresie 10 miesięcy nauki słuchacze wysłuchają 160 godzin wykładowych, co mniej więcej, wynosi 5 godzin tygodniowo. Wykłady odbywać się będą raz w tygodniu — w sobotę.

Kursy będą odbywały się w sześciu punktach miasta. Przedmioty wykładane: technologia, materiałoznawstwo, rysunki, kreślenia techniczne (Drugie Gimnazjum Techniczno-Przemysłowe), kurs towaroznawstwa (Państwowe Gimnazjum i Liceum Handlowe) kurs gospodarczy (Państw. Gimn. i Lic. Gospodarcze), kurs dla dyrektorów średnich szkół zawodowych (Publiczna Średnia Szkoła Zawodowa), kursy rysunków zawodowych dla kobiet (Szkoła Przemysłowo-Handlowa Żenska).

Kursy prowadzone są przez fachowców. Oprócz wykładowców z dziedziny zawodowej nauczyciele wysłuchują cyklu wykładowych o Pol-

sce współczesnej. Po ukończeniu kursu i zdaniu egzaminów absolwenci otrzymują dyplom kwalifikacyjny.

Liczba uczestników na każdym kursie wynosi 40 osób. Przyjeżdżający z prowincji otrzymują zwrot kosztów podróży, noclegi

i zapewnione utrzymanie. W tej chwili walczą jeszcze wolne miejsca. Nie wątpimy, że ci nauczyciele szkół zawodowych, których kwalifikacje są jeszcze niepełne, skorzystają z możliwości dokształcenia i dopełnienia swych wiadomości. Szczep.

Czy Łódź jest gorsza od Wrocławia?

Przykład godny naśladowania

Związek Literatów Dolnośląskich rozpoczął we Wrocławiu swą działalność organizowaniem tzw. poniedziałków u literatów. Ostatnio związek rozszerzył krąg swych prac, urządzając wieczory literackie w świetlicach robotniczych przy większych zakładach przemysłowych. Jeden z tych wieczorów, poświęcony współczesnej polskiej twórczości literackiej, odbył się z dużym powodzeniem w świetlicy Państwowej Fabryki Wagonów. Związek Literatów, pracując wspólnie z OKZZ, w swej działalności zmlerzającej do upowszechnienia literatury polskiej wśród młodzieży robotniczej nie ograniczył się jedynie do Wrocławia, ale objął nią również większe skupiska robotnicze na terenie województwa.

Tyle Wrocław. Zniszczony wojną, nie posiadający świeżej polskiej tradycji kulturalnej i co najważniejsze, nie skupiający tak poważnej liczby ludzi pióra, jak Łódź.

Dlaczego więc Wrocław mógł, a Łódź dotychczas nie zdobyła się na wprowadzenie literatów w próg skromnych, ale bardzo tych odwiedzin pragnących świetlic fabrycznych

Na to pytanie chcielibyśmy usłyszeć odpowiedź ze strony czynników, na których spoczywa obowiązek szerzenia kultury i oświaty wśród mas robotniczych.

Po prostu ze strony OKZZ.

NA WOKANDZIE

Sąd Najwyższy uchylił wyrok w sprawie Antoniego Tareszkiewicza, który wyrokiem Sądu Okręgowego został skazany na karę śmierci. Był on oskarżony o to, że jako zastępca naczelnika komisariatu policji litewskiej w Wilnie w okresie okupacji brał udział w aresztowaniach i zwał się nad ludnością polską.

Tareszkiewicz został ujęty w Łodzi i rozpoznany przez ludzi, których przesładował. Nie przyznawał się on jednak do winy, twierdząc, że padł ofiarą zemsty osobistej ze strony ludzi, którzy go oskarżyli.

Sąd Najwyższy, uchylając wyrok w tej

Naibliższe premiery teatrów łódzkich

Po „Nocach gniewu” w Teatrze Wojska Polskiego zobaczymy sztukę Sastre’a „Ladacznica z zasadami”, w której główne role grają Ewa Bonacka i Józef Węgrzyn. Sztukę przełożył Ian Kott, reżyseruje Erwin Axer.

Na bliższą premierę Teatru Powszechnego „TUR” będzie „Omyłka” Prusa, reżyserowaną i przygotowaną przez Lidę Zamków, w układzie scenicznym Axera.

7 lutego Teatr Kameralny występuje z premierą „Szkoły żon” Mollera. Reżyseruje sztukę Bogdan Korzeniowski, rolę główną Anusi zagra Zofia Mrozowska, opiekuna jej — Jacek Woszczerowicz. Dekoracje do „Szkoły żon”

zrobił Jacek Woszczerowicz. Dekoracje do „Szkoły żon”

Skazany na śmierć został uniewinniony

Skazany na śmierć został uniewinniony

Skazany na śmierć został uniewinniony

SKŁADAJCIE ZEZNANIA W SPRAWIE HEIDENREICHA

Prokurator Sądu Okręgowego, Stanisław Ciesielski, wzywa wszystkich, którzy mogą udzielić wyjaśnień w sprawie Maksa Karola Heidenreicha, by zgłosili się do Sądu Okręgowego, pokój 212.

Maks Heidenreich, przekazany prokuraturze polskiej za pośrednictwem Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie, został zatrzymany w strefie amerykańskiej. Śledztwo wstępne wykazało, że w latach 1940—41 był on zastępcą landrata w Ozorkowie i zwał się nad ludnością cywilną, a w szczególności nad ludnością żydowską. Następnie był funkcjonariuszem gestapo w Sokalu, pod Lwowem. Odnaczał się on wyjątkowym bestialstwem biorąc udział w masowych mordach na ludności żydowskiej. Zeznania nowych świadków pozwolą na ukończenie śledztwa.

Maria Kononicka

O cudownych przemianach

W baśni o Kocpiuszkę wróżka zamienia dynię w karotę, a myżę w parę ognistych rumaków...

Alé cudne przemiany bywają nie tylko w baśniach. Spójrz dziecko na ten kłębek wełny. Czy jest podobny do czapeczki lub rękawiczek — Bynajmniej! A poproś Mamusię i ona z niego zrobi czapkę i rękawiczki.

Bo Mamusia, jak wróżka, posiada czarodziejską laseczkę — a nawet posiada ich pięć — są to druty do robót ręcznych.

Twoja Mamusia potrafi suchą, pozbawioną smaku mąkę zamienić na rumiane pierożki i bułeczki. Twoja Matka posiada zaczarowane garnki i rondle. W nich mleko zamienia się na twarożek i śmietanę, a twarde surowe mięso mięknie i zmienia kolor i smak.

Oto co dzieje się w domu, w kuchni! A gdybyś zwiedził duże fabryki, to ujrzałbyś jeszcze dziwniejsze przemiany.

Jak sądzisz, czy można kartofel przemienić w piłeczkę? Czy można z twarogu wysydelkować sweterek?

A w fabrykach każdego dnia robotnicy dokonują takich cudów.

Z kartofli i ziaren zbożowych wydostają spirytus, ze spirytusu zaś robią gumę. Z gumy można zrobić nie tylko piłkę, ale nawet ter-

mozor, oponę automobilową i wiele innych pożytecznych rzeczy.

Kartofle i chleb są jednak pożyzieniem. Szkoda je psuć. Więc uczeni zaczęli rozmyślać nad tym, by robić gumę z czegoś innego.

Myśleli długo, aż wynaleźli sposób robienia gumy z ropy naftowej.

Czy słyszałeś kiedy o ropie naftowej? Jest to płyn rzadki, czarny i łatwopalny. Pompuje się ten płyn za pomocą pomp rurami spod ziemi.

Bez ropy naftowej nie fruwałyby aeroplany, nie pędziłyby auta.

Nawet benzynę do motorów robi się z ropy naftowej. Oliwę do smarów również daje ropa. Nawet opony samochodowe są obecnie wyrobione z ropy naftowej.

Dawniej gumę przywożono z dalekich krajów, gdzie rośnie drzewo kauczukowe.

Jest to drzewo najpożyteczniejsze. Z jego soku wydobywa się kauczuk i gumę! Ale w naszym kraju niema drzew kauczukowych. Więc uczeni wymyślili sposób, aby obchodzić się bez tych drzew i wyrabiać gumę w fabrykach.

Jedna fabryka daje więcej gumy, aniżeli wielki las kauczukowych drzew.

Gdybyś zwiedził fabrykę, widziałbyś wiele cudownych przemian.

Z węgla, ropy, twarogu robią różne plastyczne masy. Z plastycznej masy wyabia się lśniąca rzecz, aparaty telefoniczne, szczotki do zębów, guziki, szyby do aut i skrzydła do samolotów. Masa plastyczna jest najbarziej posłuszną ze wszystkich materiałów. Można ją zrobić twardą, miękką i w każdym kolorze. Szkło łamie się, drzewo pali się, stal tonie. A z masy plastycznej można zrobić niekłamliwe szkło, niespalające się drzewo i stal, która nie tonie.

Musiabym mówić od rana do wieczora, gdybym zechciał opowiedzieć wam o wszystkich przemianach.

Czy widziałeś kiedyś kamienny węgiel, który palą u was w domu, w kółdowni, który spalając się w lokomotywie zamienia wodę na parę, a ta popycha koła?

Ale o tym chyba wiedziałeś już.

A czy wiesz, że w fabrykach przemieniają czarny węgiel w najróżniejsze farby — białe, żółte, czerwone, zielone, niebieskie, na pigułki lecznicze oraz na przedzę, która jest mocniejsza od jedwabiu?

Wynika z tego, że węgiel nas grzeje, i wozi, i odziewa, i leczy.

Ale drzewo też ma z czego być dumne.

Drzewo przemienia się nie tylko w domy, polana, stoły, krzesła, ale także w papier, jedwab, skórę i cukier.

Ta gazeta zrobiona jest z drzewa. Ale najdziwniejsze rzeczy dzieją się twarogiem.

Z niego robią filiżanki, i talerze, i guziki, i wełnę do szydełkowania.

Dawniej gdy dzieci pytano: kto daje ludziom wełnę?

Dzieci odpowiadały: owieczki.

A jak ty odpowiesz na to pytanie?

Ty odpowiesz: wełnę dają nam nie tylko owce, ale również maszyny w fabrykach.

Gdy pyta się dzieci, skąd się bierze jedwab — dzieci odpowiadają: dają go nam jedwabniki.

A ty odpowiesz — nie tylko jedwabniki, ale i maszyny w fabrykach.

W fabrykach posiadamy dużo kotłów, różnych aparatów. Zostały one wymyślone przez mądre głowy i kierują nimi mądre ręce.

A kiedy wyrośniesz, być może i ty wymyślisz i zbudujesz maszyny, które będą tworzyć cuda.

Miły synu, idź na pole,
Gdzie pot ludu wsiąka w rolę,
Gdzie pod jasnym, cichym niebem,
Kłosy brzęczą żynim chlebem.
Niby struny szklane

Idź i słuchaj, a w tym szumie
Może serce twe zrozumie,
Jakie to tam rosy świecą,
Jak masz uczcić dołę kmieca
I zgrzebną sukmanę.

Patrz, jak kwiaty na tej łące
Wznoszą w niebo młode pąki,
Patrz jak biją w skrzydła drżące
Te szare skowronki!

Patrz jak każda trawa licha
W górę dźwiga się od ziemi,
Jak do słońca świat oddycha,
Tworami wszystkimi.

I ty podnieś główkę małą
W ten błękitny krąg bez końca,
I ty ucz się szukać śmiało
Jasnej prawdy słońca.

Kiedy widzisz skurę co pryska
Z nad kowadła i ogniska,
Gdy dłoń widzisz z kielnią, z młotem
Gdy na twarzy złanej potem,

Jak nad głową śmigła hardo,
Odgadujesz dołę twardą —
Uchyl głowę, synu, miły,
Przed tym, co się krwawo znoś!
Lud i praca — to są siły!
A kraj każdy nimi stoi.

A jak ciebie kto zapyta:
Kto ty taki?... Skąd ty rodem?
Mów żeś z tego łąnu żyta,
Żeś z tych łąk co pachną miodem.

Mów, że z takiej jesteś chaty,
Co piastowa chata była,
Żeś z tej ziemi, kedy kwiaty
Gorzka rola wykarmila.

Miły synu, wiedz to sobie,
Że jest życie w każdym grobie,
W każdej nocy jest zaranie,
W każdej śmierci zmartwych
[wstanie.

Szanuj drogie dziecię moje,
W małym ziarnku przyszłe plony,
W małej kropki, przyszłe zdroje,
A w szelągu — miliony.

W myśli — szanuj zaród czyni
Życie w chwilce, co ucieka,
A sam w sobie, szanuj synu,
Przyszłego człowieka.

Książka otwiera cały świat przed nami

List dzieci z sanatorium
w Łagiewnikach

Kochany Promyku!

Od bardzo dawna pragnęliśmy do Ciebie napisać, ale nie mieliśmy odwagi. A po drugie nie mieliśmy tutaj wcale Twoich piśmie. Tylko ja, która piszę ten list, mam koleżankę, która była tu również w sanatorium i to właśnie ona przysłała przeszło 40 Twoich gazetek. Wszystkie one bardzo nam się podobały. Podobały nam się Twoje czytanka, wiersze, zagadki, ale najpiękniejsza to chyba była czytanka pt. „Mały Artysta”. O niej najwięcej mówiliśmy i o tych naszych koleżankach i kolegach i Dziecięcego Zespołu Światłowego przy PZPB Nr 1. Kochany Promyku. I my tutaj również robimy różne przedstawienia i jaśki, tylko, że na naszych przedstawieniach są wyłącznie rodzice oraz personel sanatorium. My nawet nie marzymy o tem, żebyśmy mogli być tak opisani w gazetce, jak nasze koleżanki z tamtego zespołu. A, broń Boże, Promyku, żebyś pomyślał, że my im zazdrościmy. Co to, to nigdy! Tylko my też pragnęlibyśmy, żeby nas ta pani odwiedziła, jak — będziemy urządzali znów kiedy przedstawienie. A również bardzo nam się podobał ten wspólny ich list, który oni napisali, i my również zapragnęliśmy do Promyka napisać i opisać to wszystko, jak my tu żyjemy.

My tu zasadniczo wcale nie pracujemy, ale są to dni jednostajne, wcale nie różniące się jeden od drugiego. Wciąż jedzenie, tra... nie, nauka i nic poza tym więcej.

„Promyku” drogi, bardzo pragnęlibyśmy, żeby „Koncert życzeń” lub jakaś muzyka taneczna w radio w niedzielę była. Wcześniej nadawana, to mielibyśmy trochę, a nawet i dużo weselej w ten jeden dzień świąteczny, różniący się od dni nauki i codziennej pracy. Jest tu trzydziścioro sześć dzieci — 24 dziewczynki, a chłopców dwunastu. Kochany Promyku, dnia 13 grudnia mieliśmy wielką uroczystość, gdyż przyjechał do nas pan Prezydent Rzeczypospolitej ob. Bolesław Bierut i Prezydent miasta Łodzi, Kazimierz Mijal, jak również i inni przedstawiciele Państwa naszego. Dostaliśmy od pana Prezydenta cukierki na choinkę i książki do naszej biblioteki.

Mamy tutaj świetlicę, bibliotekę, w świetlicy mamy klasę do nauki, gazetkę ścienną, kalendarz, który sami sobie zrobiliśmy. Mamy bardzo ładną tablicę samorządu, sklepik szkolny, rysunki, to wszystko my sami tu robimy.

Drogi Promyku, napisz nam, czy się na nas nie obraziłeś, że nie znamy Ciebie, a taki długi list napisaliśmy. Święta spędziliśmy wesoło, tylko nowym dzieciom było tęskno za domem. „Promyku” mamy tu bardzo dobrą opiekę, a przeważnie siostra Maria jest dla nas bardzo dobra i pan Nauczyciel bardzo wesoły, tylko jak jest w dobrym humorze, a jak w złym, to lepiej nie dochodzić i więcej nie drażnić. Kończymy nasze wspólne pisanie, a prosimy bardzo o odpisanie nam.

Pozdrawiamy „Promyka”, jak również całą redakcję i wszystkich Twoich młodych czytelników.

Czekamy niecierpliwie!

Czuły uścisk matki utulił w płaczu i osuszył łezki zapłakanej buzi

ODPOWIEDZ:

Kochane dzieci, to nie wy mnie, lecz raczej ja Was powinienem przeprosić. Po pierwsze za to, że sam nie pomyślałem o tym, by Wam posłać gazetkę, a po drugie, że tak długo dałem Wam czekać na odpowiedź. Ale nie będziemy dużo czasu i miejsca w „Promyku” tracić na przeprosiny — prawda? A więc do rzeczy:

Wcale i wcale nie macie racji, gdy myślicie, że o Waszych przedstawieniach nigdy chyba „Promyk” nie napisze.

A właśnie dajcie znać jak, kiedy i co — a „ta Pani” przyjedzie do Was i opiszcie wszystkim, jak należy.

Bardzo się cieszę, że widziałyście ob. Prezydenta i że dostałyście od Niego miłe podarunki. On podobno strasznie miły i bardzo kocha dzieci. Czyście to zauważyły?

Drogi „Promyku”!
Bardzo Ci dziękuję za śliczną książkę pt. „Chłopcy z placu broni”. Już ją przeczytałem. Ładnie opisane jest w tej książce o chłopcach węgierskich. Bardzo się ucieszyłem, że spełniłeś obietnicę. Już dawniej chciałem tę książkę czytać, lecz jej nie było w naszej szkolnej bibliotece.

Mamy tylko podobną pt. „Nasz Plac”. Obia całem kolegom, że pożyczę im tę książkę pod warunkiem, że mi jej nie zniszczą. A później będziemy wspólnie omawiali, kto nam się najwięcej podoba.

Serdeczne pozdrowienia
przesyła
Jurek Cent

ODPOWIEDZ:

Drogi Jurku!
To bardzo dobrze, że pożyczyleś kolegom książkę. Podoba mi się również, że będziecie ją wspólnie omawiać. Napisz mi o tym albo Ty sam albo któryś z kolegow. To bardzo dobry pomysł takie wspólne omawianie książek.

Czyście już dotychczas to praktykowali, czy też zaczynacie od książki gwiazdkowej „Promyka”? Pozdrów ode mnie Twych kolegów.

Redaktor

Kronika Tomaszowa PPR-owcy z majątków państwowych radzą

Komu wiaszujemy

Wtorek, 3 lutego 1948 r.
Dziś: Hipolita.

Ważne telefony:

Straż Pożarna — 51
Dworzec Kolejowy — 4
Milicja Obywatelska — 47
Komitet PPR — 46
Komitet PPS — 166
Liga Kobiet — 281
Pow. Rada Zw. Zawodowych — 44
Ubezpieczalnia Społeczna — 17 i 121
Zarząd Miejski ZWM — 52
Komitet Miejski OM TUR — 69.

ADRES REDAKCJI: Tomaszów, ul.
Sw. Antoniego 26, tel. 46.

Trybuna
wolności

Nie sama tylko praca żyją robotnicy Fabryki Dywanów

W Państwowej Fabryce Dywanów należącej do Dyrekcji Przemysłu Jedwabniczo-Galanteryjnego robotnicy oprócz niezłych zarobków otrzymują szereg świadczeń, które w znacznym stopniu ułatwiają im życie, czyniąc je radośniejszym. Pierwsza rzecz, to własne przedszkole na 37 dzieci. Nie spełniają one wprawdzie swego zadania w stu procentach spowodowane nieodpowiednim lokalem, ale jak nas informuje kierownictwo fabryki w niedługim już czasie zostanie wyremontowany fabryczny budynek, w którym obecnie mieści się magazyn. Jest on na tyle obszerny, że pomieści nie tylko przedszkole ze znacznie powiększoną ilością miejsc, ale i świetlicę fabryczną.

W tych dniach zgłosiło się kilka uczennic z Liceum Pedagogicznego, które zaoferowały swoje usługi przedszkolu po kilka godzin w tygodniu. Będą i one miały z tego korzyść (praktyka) i dzieci (fachowe wychowawczynie) i fabryka. Piękna to inicjatywa i sądzimy,

Dobry początek W PZPW nr. 28

PZPW nr 28 nowy rok swej pracy dla państwa rozpoczęły od sukcesów. Pierwsze dwie dekady stycznia przeszły pod znakiem przekroczenia planu przez wszystkie oddziały.

A więc: tkalnia nr 2 miała 19.623 m. wyprodukowała 20.788,1 m., co stanowi 106 proc. planu, tkalnia nr 3 wykonała plan w 117 proc. t. j. 12.502,7 m. zamiast 10.683 m., tkalnia nr 4 19.819 m., gdy plan przewidywał 18.210 m. — 109 proc.

PRZEDZALNICZY ZNÓW PROWADZĄ

Przedzalnia nr 2 wykonała plan w 122 procentach to znaczy w miejsce 3.307 kg. przędzy wyprodukowała 10.184 kg. Jeszcze lepiej postarali się robotnicy przedzalni nr 4, którzy doścignęli do 136 proc. produkcję nie 11.000 kg., a 15.050,8 kg.

Wykończalnia również może pochwalić się dobrą pracą, przenuściła bowiem przez swe maszyny nie 45.828 przewidzianych metrów, a 53.116 m., a więc 116 proc. planu produkcyjnego.

Tempo wcale nie było się tylko utrzymało do końca roku.

K.

W całej Polsce odbywają się obecnie narady robotników rolnych — członków PPR. Jak potrzebne są te narady — najlepiej świadczy przebieg ich i sprawy, które zostały wysunięte przez uczestników tych porad. Wiele wyciszczono, wiele uporządkowano w gospodarce mikolajczykowskiej w majątkach państwowych. Trzeba jednak jeszcze wiele wysiłku i uczciwej pracy, aby wy pełniły one swoją rolę w dziele zlikwidowania nierówności między poziomem produkcji przemysłowej i wydajnością rolnictwa w Polsce.

Narady nasze pokazują nacalnie, że wielkie przemiany społeczne i polityczne jakie zaszły w Polsce wpłynęły w sposób widoczny na psychikę robotnika, na jego stosunek do pracy, na postawę moralną, na jego samopoczucie jako gospodarza i stróża mienia państwowego.

Obecny robotnik nie ma nic wspólnego z dawnym parobkiem dworskim, za-

hukany, zmuszany do czolobitności i ponizania się przed państwem dziedzicem i oficjalistami.

W okresie, przedwzrzesniowym, kiedy cała Polska była folwarkiem obszarników i kapitalistów — nie do pomyslenia była taka postawa robotników rolnych, jaką obserwujemy na odbywających się naradach. W takiej Trzebnicy, gdzie zjechali się robotnicy z 8 powiatów woj. wrocławskiego w liczbie 400 wystąpiło w dyskusji około 40 fernali, dozorców, traktorzystów, uczciwych administratorów i rządców.

I rzecz nad wyraz ciekawa. We wszystkich wystąpieniach, we wszystkich przemówieniach górowała troska o interes państwa, wybijało się mocne postanowienie uczynienia z Ziemi Odzyskanych bastionu kultury polskiej, mocne postanowienie bronięcia tych ziem przed wszelkimi zamachami swoich i obcych reakcjonistów.

I jeszcze jeden rys charakterystyczny

Majątek spółdzielni polskich

oceniany jest na sumę 80 miliardów złotych

Według ostatnich obliczeń 9900 spółdzielni, czyli 85 proc. ogółu spółdzielni polskich objętych jest ubezpieczeniem na łączną sumę 80 miliardów zł. W ciągu roku 1947 wpłynęło do PZUW ze składek ubezpieczeniowych do spół-

dzielności 600 milion. zł. W tymże roku 1947 zgłoszono szkód na sumę 380 milionów zł. Ubezpieczone spółdzielnie uzyskały z tego 250 milionów zł. Szereg spraw jest jeszcze w załatwieniu.

Inspektorat Szkolny w Tomaszowie przy dobrej posunięciu, gdyby objął protektorat nad przedszkolami w mieście, systematycznie kierował do nich kandydatki na przyszłe wychowawczynie młodego pokolenia.

Drugie pokolenie młodzieży, (tej, co to już „pod wasem“) miał przedszkole, z którego dawno już wyrosło, posiada własny klub sportowy, pod nazwą RKS „Dywan“. Jeśli chodzi o jego stare tradycje, to brał udział w splywie kajakowym do morza i igrzyskach robotniczych w Łodzi. We współzawodnictwie pracy sportowców, młodzi robotnicy PZPJG-3 zajęli trzecie miejsce w branży jedwabniczo-galanteryjnej.

Klub sportowy „Dywan“ liczy nara-

zie 32 członków zrzeszonych w sekcjach: siatkowej i piłki nożnej. Obecnie tworzy się sekcja lekkoatletyczna. Wydatną pomoc okazuje klubowi Związek Zawodowy Włóknarzy, który ostatnio przydzielił trenera.

Nie próżnuje i świetlica. Ostatnim jej przedsięwzięciem jest organizacja sekcji teatralnej oraz kursów dokształcających dla dorosłych. Te ostatnie prowadzi nauczycielka ob. Mazurkiewiczowa.

Nie jest to wszystko, co leży w zamierzeniach dyrekcji, Rady Zakładowej i załogi fabrycznej PZPJG-3. Sądzimy, że wkrótce będziemy mieli możliwość napisać coś więcej na ten temat. S. K.

Jak pracuje Z. W. M. w Tomaszowie

Jak pracuje, jak rozwija się ZWM w Tomaszowie? Jakie są sukcesy i kłopoty młodych chłopców, którzy uczą się służby dla społeczeństwa, dla kraju.

Praca ZWM-u w Tomaszowie jest trudna, idzie dość ciężko przy znikomej ilości funduszy, ale dla ZWM-owca nie ma trudności. Nie mają pieniędzy na wynajęcie dozorczy, to w własnym zakresie pilnują budynku, sprzątają, myją podłogi, palą w piecach i spełniają wiele funkcji, które zajmują dużo czasu. Jednakże mimo to jest jeszcze czas na wieczory dyskusyjne, samokształcenie w nowoorganizowanej czytelni.

Ta czytelnia to oko w głowie 17-letniego ZWM-owca - Ormowca, kol. Reszki, dziecka klasy robotniczej, kol. Stefan, choć mały wzrostem i młodszy wiekiem od innych kolegów, przewodzi im, pilnuje porządku i dyryguje dyżurami w czytelni.

Kol. Barys czuwa nad całością bu-

dyunku. W czytelni na górze słychać wieczorami monotonne głosy ZWM-owców, którzy „kują“ pilnie.

— „Mamy duże trudności w naszej pracy — zwierza się kol. Zawadzki, kierownik organizacyjny Zarządu Miejskiego ZWM — ale przy dobrych chęciach damy sobie radę.“

To „damy radę“ słyszy się stale i trzeba stwierdzić, że rzeczywiście pomimo ciężkich warunków i braku pomocy, dajemy sobie jakoś sami radę. Pieśnią naszą ZWM-owską „Było nas stu, a dziś tysięcznym szeregom niech przewodzi pieśń“ dodajemy sobie ducha w najcięższych chwilach.

Mimo trudności, szeregi naszej rozrastają się i stale wzrasta ilość kół. Jest nas obecnie dwa razy tyle, ile było na jesieni ub. roku. Z każdym dniem wrostamy w siłę i to właśnie napawa nas dumą, to świadczy, że młodzież zaczyna nabierać do nas zaufania, że rozumie nasze idee“.

C. Mikulski

Złóż ofiarę na Pomoc Zimową

ny tej narady — to poczucie godności robotnika — gospodarza swego kraju.

Okazuje się bowiem, że wśród administratorów i rządców majątków państwowych są jeszcze tacy, którym się wydaje, że w Polsce nic się nie zmieniło, że można ponizac godność robotnika, że można ordynarnie, po pańsku, wymyślać robotnicy-matce, że można zmuszać do uległości młodą robotnicę. Ba, dowiedzieliśmy się, że są administratorzy i rządcy, którzy pozwalają sobie na bicie robotników i robotnic rolnych.

Uchowali się jeszcze w woj. wrocławskim w majątku państwowym — Żytniówek — pan Strumillo, rządcą, który bije robotników. Był jeszcze do niedawna w majątku Śliwice administrator Unrug, który bil i kopał robotników. Tenże administrator zgnoił połowę ziarna w majątku. Robotnicy żyją w okropnych norach, ale dla siebie pan Unrug odrestaurował uspaniały pałac.

Nic też dziwnego, że pan Unrug i jego kompan rządcą, są osobistymi, zaciętymi wrogami koła PPR w majątku. Nic też dziwnego, że takiz sam administrator z majątku Miechowice sprzeciwia się wbrew całej załodze robotników wprowadzenie współzawodnictwa pracy w majątku.

Przykłady te powinny być ostrzeżeniem dla tych czynników, które są powołane do uporządkowania stosunków na odcinku rolnictwa państwowego. Departament Państwowych Nieruchomości Ziemi Ministerstwa Rolnictwa, Związek Zawodowy Robotników i Pracowników Rolnych, Wojewódzkie, Powiatowe i Gminne Komitety Stronnictwa Demokratycznego, a w szczególności Polskiej Partii Robotniczej muszą natychmiast przystąpić do dalszego uporządkowania zabarnionych jeszcze stosunków niektórych majątków państwowych.

Jednym z najpoważniejszych zadań Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Rolnych jest zorganizowanie w każdym majątku państwowym Komitetu Folwarcznego, któryby w interesie samych robotników poświęcał jak najwięcej uwagi wydajności pracy. Z tym wiąże się dbałość komitetów folwarcznych o dyscyplinę i porządek w pracy, bez których trudno jest mówić o wzroście produkcji.

Jest wielu administratorów i rządców, którzy wyróżniają się swoją solidną i uczciwą pracą. Ludziom tym należy pomóc i otoczyć ich opieką. I tu wielką rolę do pełnienia ma komitet folwarczny, który powinien współdziałać i pomagać uczciwemu administratorowi.

Niezależnie od tego zachodzi konieczność przygotowania nowych kadr administratorów i rządców spośród robotników rolnych, wśród których jest wielki pęd do podwyższenia swoich kwalifikacji. W Trzebnicy na odpowiednie pytanie ankiety wszyscy obecni odpowiedzieli, że chcą się uczyć.

Już obecnie wielu nowoprzeszkolonych robotników pełni funkcje administratorów, wywiązując się ze swego zadania doskonale.

Robotnik rolny z entuzjazmem podejmuje inicjatywę współzawodnictwa w rolnictwie. Trzeba mu w tym pomóc.

Narady peperowskich robotników rolnych wykazały, że tam, gdzie istnieje koło partyjne PPR, tam istnieje i sprawnie pracuje Komitet Folwarczny, tam rozwija się praca kulturalno-oświatowa, tam pomaga się uczciwemu administratorowi, tam daleko trudniej utrzymać się administratorowi-szkodnikowi. Obowiązkiem naszych organizacji partyjnych wojewódzkich, powiatowych i gminnych jest prowadzić do takiego stanu, aby w każdym majątku państwowym było Koło PPR.

Czesław Skoniecki

Z życia Partii

WSPÓLNE ZEBRANIE PPR I PPS

We wtorek 3.2 o godz. 15-ej przy ul. Leczniczej 8 odbędzie się wspólne zebranie członków PPR i PPS Ubezpieczalni Społecznej.

ZEBRANIE STUDENTÓW PEPPEROWCÓW WYDZIAŁÓW LEKARSKICH

Dziś o godz. 20-ej w lokalu świetlicy LK PPR przy ul. Sienkiewicza 49a odbędzie się zebranie studentów — pepperowców Wydziałów Lekarskich. Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

UWAGA, SEKRETARZE KÓŁ I KOMITETÓW FABRYCZNYCH ŚRÓDMIEJSKIEJ LEWEJ!

W czwartek 5.1 o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Południowej 11 odbędzie się nadzwyczajne zebranie kół i komitetów fabrycznych Śródmiejskiej Lewej. Sprawy bardzo ważne — obecność obowiązkowa.

ODPRAWA PRELEGENTÓW I INSTRUKTORÓW LEWEJ ŚRÓDMIEJSKIEJ

Dziś o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Południowej 11 odbędzie się odprawa instruktorów i prelegentów kół i komitetów fabrycznych Lewej Śródmiejskiej.

UWAGA, UCZESTNICY KURSU KORESPONDENCYJNEGO LEWEJ ŚRÓDMIEJSKIEJ

Komitet dzielnicowy Lewej-Śródmiejskiej przypomina towarzyszom, uczestnikom kursu korespondencyjnego, że w środę 4.2 o godz. 18-ej odbędzie się w lokalu dzielnicowym przy ul. Południowej 11 seminarium.

Obecność wszystkich uczestników kursu obowiązkowa.

ZEBRANIA KÓŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół w następujących fabrykach i instytucjach:

BAŁUTY

O godz. 16-ej pracownicy biura i wydziału ruchu PZPJ i G Nr 8, komitet fabryczny LWEKD, CZPS, O godz. 14-ej i kom. MO. O godz. 15-ej egz. komitetu LWEKD.

GÓRNA LEWA

O godz. 14-ej Zjedn. Prec. Opięzne, PZPW Nr 3 — zmiana 2. O godz. 15.30 f. „Eauer”. O godz. 16-ej Zjedn. Bud. Maszyn. Wi.

DZIEŃ W ŁODZI

KOMUNIKAT ZW. ZAW. DZIENNIKARZY

Dnia 3 bm. (wtorek) o godzinie 12-ej w redakcji „Kuriera Popularnego” odbędzie się plenarne posiedzenie Zarządu Oddziału Związku Zawodowego Dziennikarzy RP z udziałem przedstawiciela Wydziału Wykonawczego Zarządu Głównego.

Obecność wszystkich członków Zarządu obowiązkowa.

Z LIGI LOTNICZEJ W ŁODZI

Liga Lotnicza, Okręg Wojewódzki Łódzki zawiadamia niniejszym społeczeństwo m. Łodzi, że przyjmuje zapisy na Teoretyczny Kurs Szybowcowy od młodzieży płci obojga. Kurs rozpocznie się dnia 10 lutego rb. Przewidziane są: kurs ranny od godz. 9—11.30 i wieczorowy od godz. 19—21.30. Kurs trwa 2 tygodnie — wykłady odbywają się codziennie. Opłata za kurs wraz z egzaminem wynosi złotych 320.

Zapisy przyjmuje oraz informacja dzielnica Biuro Ligi Lotniczej, Łódź, ul. 6-go Sierpnia Nr 1-3 m. 9, II p. tel. 112-40 w godzinach 9—15.

UWAGA! PRACOWNICE ZARZĄDU MIEJSKIEGO

Ref. Kobiety Zw. Zaw. Prac. Sam Teryt. i Uzyt. Publ. w Polsce — Oddział I w Łodzi zwołuje na dzień 3. 2. 48 r. o godz. 18-tej w lokalu związkowym przy ul. Wólczańskiej Nr 5 zebranie wszystkich członków.

Sprawy organizacyjne referować będzie przeds. OKZ ob. Porkowska.

ZAWIADOMIENIE

Związek Zawodowy Robotników i Pracowników Przemysłu Skórzanego zawiadamia wszystkich członków Zarządu Związku, że posiedzenie Zarządu odbędzie się w dniu 3 lutego 48 r. godz. 16-ta. Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

Co usłyszymy przez radio

Program na wtorek 3 lutego 1948 roku.

12.03 Wiadomości połudn.; 12.08 Przegląd prasy stołecznej; 12.15 Muzyka; 12.20 „Z mikrofonem po kraju”; 12.30 (E) Muzyka obiadowa; 13.15 Przerwa; 15.00 (E) Kompozycje fortepianowe R. Schumanna (płyty); 15.20 (E) „Prosimy do stołu”, pogadanka. 15.30 (E) Wiadomości lokalne; 15.35 (E) Rozmaitości; 16.00 Dziennik; 16.35 Audycja dla dzieci; 16.55 (E) „Banasiowa” słuchowisko wg. noweli M. Kopnickiej; 17.40 Geografia muzyczna; 18.00 RUL — „Centrala życia” wykład Doc. Dr. J. Kowalczyk; 18.15 „Ulubione melodie”; 18.45 (E) „Żelazna kurtyna”; 19.00 „Z zagadnień świata pracy”; 19.10 „Z zagadnień wiejskich”; 19.30 Recital fortepianowy St. Szajna (lego); 20.00 Dziennik; 20.50 „Stulecie „Wiosny Ludów”; 21.00 Koncert symfoniczny; 22.15 Koncert Krakowskiej Orkiestry PR; 22.45 (E) Koncert życzeń (cz. I); 22.58 (E) Omówienie programu lokalnego na jutro; 23.00 Ostatnie wiadomości; 23.20 (E) Koncert życzeń (cz. II); 23.55 Wiadomości z ostatniej chwili; 24.00 Zakończenie audycji i Hymn.

Ze sportu

Sensacyjna porażka Norwegów

W skokach do-kombinacji Krzeptowski (Polska) na 18 miejscu

Krzeptowski

St. Moritz (obsł. wł.) W trzeci dzień Olimpiady zimowej w St. Moritz odbyły się skoki do biegu złożonego, w których brało udział 38 zawodników. Konkurs skoków rozpoczął Polak Kwapien, który otrzymał 1-szy numer porządkowy. Nie spodzianką było zajęcie drugiego i 3-go miejsca przez reprezentantów USA. Amerykanin Gordon uzyskał najdłuższy skok dnia — 68,5 m. Z Po-

laków Krzeptowski mimo niedawnej kontuzji osiągnął najlepszy wynik 60,5 m, uzyskując 18-te miejsce, drugi Polak Tajner skoczył 61,5 m, ale był stylowo gorszy od Krzeptowskiego i uplasował się na 20 miejscu. Poszczególne wyniki: 1) Izraelson (Szwecja) 67,5 m. pkt. 221,9, 2) Wren Gordon (USA) 68,5 m. pkt. 220,2, 3) Eger (USA) 65,5 m. pkt. 214,8, 4) Wardson (Szwecja) 66 m. pkt. 213,4, 5) Stumpf (Szwajcaria) — 65,5 m. pkt. 213. Z Polaków: 18) Krzeptowski 60,5 m. pkt. 197,8, 20) Tajner — 61,5 m. pkt. 195,5, 31) Dzieńdzic — 54,5 m. pkt. 177,1, 34) Kwapien — 52,5 pkt. 173,7. Po raz pierwszy w historii zimowych igrzysk olimpijskich Norwegowie wyszli bez zwycięstwa w biegu złożonym, w którym

wielki sukces odnieśli Finowie. W ogólnej punktacji kombinacji norweskiej (biegi, skoki): 1) Hastu (Finlandia) 448,8 pkt., 2) Huhtala (Finlandia) — 433,65 pkt. Z Polaków Dzieńdzic (20), Krzeptowski (22), Kwapien (35), Tajner (34).

Dziś w St. Moritz

W piąty dzień V Zimowych Igrzysk Olimpijskich w St. Moritz program imprez jest następujący: Godz. 9 — dalszy ciąg turnieju hokejowego, prócz niego skeleton i bieg narciarski 4 razy 10 km. Godz. 10 — zawody łyżwiarskie w jeździe szybkiej na 10 km, dalsza jazda ligurowa w konkurencji żeńskiej i męskiej na lodzie, oraz pięciobój.

Niedziela na lodowiskach w St. Moritz

Kanada zwycięża Anglię 3:0

Polacy przegrywają z Czechosłowacją 1:13

ST. MORITZ (obsł. wł.) — W niedzielę odbyły się w St. Moritz cztery dalsze spotkania w hokeju na lodzie, o których nie wiadomo, czy odbywają się w ramach Igrzysk Olimpijskich, czy też w turnieju o mistrzostwo świata. Ponadto na stadionie odbył się przed południem bieg łyżwiarski na 5000 m. Z największym zainteresowaniem oczekiwane było spotkanie reprezentacji Anglii z prezydentem do tytułu mistrzowskiego w hokeju — Kanadą. Spotkanie rozegrane na lodowisku „Palace”, stało na słabym poziomie i zakończyło się zwycięstwem Kanadyjczyków w stosunku 3:0.

REKORDOWY WYNIK Reprezentacja USA ustanowiła na lodowisku „Souvrette” nowy rekord bramek, zwyciężając Włochów w stosunku 31:1 (6:0, 11:1, 14:0). Amerykanie nie wysłali się zbytnio. Włosi wypadli na tle Amerykanów co najmniej o klasę gorzej, niż Polacy. Gra toczyła się stale pod bramką drużyny włoskiej, a bramkarz amerykański interweniował zaledwie trzy razy. Jedynym wartościowym zawodnikiem w drużynie włoskiej był Fardella.

SZWAJCARIA GROMI AUSTRIĘ Na lodowisku „Pamas” Szwajcaria poko-

nała w niedzielę Austrię 12:2. Austriacy jedynie w pierwszej tercji stawiali opór Szwajcarii. POLACY PRZEGRYWAJĄ Z CZECHAMI 1:13 Polacy zmierzili się po południu na lodowisku „Souvrette” z reprezentacją Czechosłowacji. Polska wystąpiła w rezerwowym składzie, oszczędzając siły na spotkanie z Anglią, którą — zdaniem kierownictwa naszej drużyny — powinniśmy pokonać. Skład reprezentacji Polski był następujący: Przędziński (Maciejko), Kasprzycki, Bromer, Kornacki, Więcek, Lewacki, Czorich, Ziaja, Kolasa, Ginter i Jasiński. W pierwszej tercji w bramce polskiej bronili Przędziński, który został kontuzjowany, i musiał go zastąpić Maciejko. Czesi wystawili swój najlepszy skład, z Zabrodskim na czele, jedynie bez Trojaka. Nasza rezerwowa reprezentacja, która nie miała dotychczas możliwości występowania na lodzie w oficjalnym meczu, spisała się dobrze i po zaciętej walce przegrała 1:13 (0:2, 1:5, 0:6). Bardzo słabo wypadł tym razem Maciejko, który zawiązał co najmniej 5 bramek. Honorową bramkę dla Polski zdobył Lewacki.

W St. Moritz rozpoczął się wczoraj konkurs jazdy ligurowej dla pan i panów. Angielka Marion Davies podczas wykonywania jednej z figur obowiązkowych.

Hokeiści przegrywają nadal...

Polacy pokonani przez Kanadę 15:0

St. Moritz (tel. wł.) Poniedziałkowy mecz hokejowy reprezentacji Polski z reprezentacją Kanady zakończył się znowu wysoką porażką Polaków 15:0 (5:0, 6:2, 4:0). Polacy wystąpili bez Kasprzyckiego i Lewackiego. Zamiast Kasprzyckiego — grał Więcek w obronie a zamiast Lewackiego — Kolasa.

Polacy podobnie jak w niedzielnym meczu z Czechami nie wysłali się zbytnio, oszczędzając siły na mecze z Włochami, Anglią i Szwecją. Mecz odbył się na lodowisku w Souvrette przy niskim zainteresowaniu. W zespole kanadyjskim najlepiej grali Halder i Schroetter, którzy zdobyli najwię-

cej bramek, u nas bardzo słabo bronili Maciejko. Kanadyjczycy otwierają już serię bramek w drugiej minucie, podwyższając wynik w 12, 17, i 19-ej minucie. W drugiej tercji Kanadyjczycy w dalszym ciągu górują nad Polakami szybkością i techniką, zgraniem oraz dyspozycją strzałową. Wszelkie próby Polaków uzyskania honorowej bramki kończą się na dobre grającej obronie Kanadyjczyków. W trzeciej tercji dalszą przewagę Kanadyjczyków uwidaczniają 4 bramki. Dzisiaj drużyna polska odpoczywa, a we

środe zmierzy się z Włochami, przy czym wynik tego meczu może mieć decydujące znaczenie dla końcowego uplasowania się polskiej drużyny hokejowej.

Harcerze łódzcy pokonali Pomorze 82:53

W meczu piływackim reprezentacji Chora-gwi Harcerskich Łodzi i Pomorza zwyciężyli łodzianie w ogólnej punktacji 82:53.

W hali Wimpy kręcą kolarze

Bek zwycięża i na rolkach

W dniu wczorajszym w hali Wimpy po raz pierwszy w Łodzi odbyły się zawody kolarskie na rolkach. Sprowadzono z Poznania specjalny zegar oraz urządzenia tak, aby jednocześnie mogło startować 4-ch kolarzy. Niestety, nie dopisała tym razem publiczność, która zebrano się około tysiąca. Bezkonkurencyjnym w wyścigach okazał się mistrz Polski, Bek, który szybko przystosował się do tego rodzaju jazdy. We wczorajszych wyścigach brali również udział zawodnicy poznańscy.

III przedbieg: Vogt (HCP Poznań) — 2 min. 31,5 sek. IV przedbieg: Tabaczynski — 2 min. 54 sek. Finał wygrał Węglewicz w czasie 4 min. 31,4 sek. (na 5 km). Wyścigi dla licencjonowanych: na 5 km.: I przedbieg: Kaczmarek (Poznań) — 4 min. 29 sek., II przedbieg: Bek — 3 min. 25 sek., III przedbieg: Vogt — 4 min. 29 sek. Finał I) Bek — 3 min. 48,7 sek. przed Kaczmarekiem — 4 min. 44,1 sek.

Drugi złoty medal zdobywa Norweg

St. Moritz (obsł. wł.) — W biegu łyżwiarskim na 5000 m. pierwsze miejsce zajął Liakles (Norwegia) — 8:29,4 min., 2) Lundberg (Norwegia) — 8:32,4 min., 3) Helgund (Szwecja) 8:34,8 min., 4) Jansson (Szwecja) 8:34,9 m., 5) Legendijk (Holandia).

Z ostatniej chwili Pawlica w szpitalu

W wyścigu łyżwiarskim na 1.500 m. zwyciężył Norweg Faustad w czasie 2:17,6 przed Seyffarthem (Szwecja) 2:18,1 i Lundbergiem (Norwegia) 2:18,9.

Bieg zjazdowy wygrał Francuz Oreiller w czasie 2:55,8. Z Polaków Józef Maruszarz zajął mimo upadku 35 miejsce, Gąsienica-Claptak 37 miejsce, Schindler 67. Pawlica doznał poważnej kontuzji i przewieziony został do szpitala.

W wyścigu łyżwiarskim na 5.000 m. zwyciężył Norweg Liakler w czasie 8:29,4 ustanawiając nowy rekord olimpijski.

Victoria-Concordia 12:4 Centr. Szkoła Of. P.W. - Gwiazda 9:7

W niedzielę odbyły się towarzyskie zawody bokserskie pomiędzy Victorią i kombinowanym zespołem Concordii z Piotrkowa. Zwycięstwo w stosunku 12:4 odnieśli łodzianie.

W poniedziałek w sali IKP rozegrano mecz towarzyski w boksie pomiędzy zespołami Gwiazdy i Centralnej Szkoły Oficerów Pol. Wychowawczych. Wygrali wojskowi w stosunku 9:7, którzy wystąpili w ringu po raz pierwszy.

Kino „BALTYK” Narutowicza 20

DZIS PREMIERA! GŁOSNEGO SENSACYJNEGO DRAMATU PRODUKCJI ANGIELSKIEJ Reżyserii: CAROLA REEDA

»NIEPOTRZEBNI MOGĄ ODEJŚĆ«

W rolach głównych: JAMES MASON, Robert Newton, Kathleen Ryan, F. J. Mc Cormick, Robert Beatty. Ilustracja muzyczna: William Alwyn Produkcja: J. Artur Rank Wytwórnia: „Two Cities Film” Eksploatacja: P.P. Film Polski

Film po zejściu z ekranu kina „BALTYK” będzie wyświetlany w kinie „ROBOTNIK”

Pocz. seansów: W dni powszednie 16, 18,30, 21 W niedz. i święta: 13,30, 16, 18,30, 21.